

LACHEN OM HET LEVEN

'De geboorte op aarde is het begin van de dood.'(Origenes.)

Opgedragen aan Gaia.

LACHEN OM HET LEVEN

Cor Swanenberg

1e druk

2002

Uitgeverij Van de Berg Almere Enschede

Illustraties + omslag: Nelleke de Laat
Tilburgse prenten: Cees Robben

('Lachen over de dood' verscheen eerder als afzonderlijke bundel bij Uitgeverij van de Berg en werd in dit boek licht gewijzigd en uitgebreid opgenomen.)

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Swanenberg, C.

Lachen over de dood ; C. Swanenberg - Enschede : Van de Berg
ISBN 978-90-5512-148-9
NUGI 311

ISBN 9789055121489

© C. Swanenberg en N. de Laat, 2002 Berlicum

© voor de Tilburgse prenten: erven Cees Robben

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of welke andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VOORAF

'Lachen om het leven' is een bundel Brabantse humor. Veel spreuken en anekdoten zijn vertaald in het Nederlands om ze algemeen toegankelijk te maken, maar soms is met opzet een Brabantse term, gedicht of uitdrukking gehandhaafd.

De bundel begint met 'lachen om de geboorte'. 'Je moet niet te zwaar denken over het leven; je bent hier maar voor even en per ongeluk' is een prachtige relative-rende spreuk die in Brabant nog al eens gehoord wordt. Dit adagium refereert ongetwijfeld aan de tijd van de grote gezinnen, toen gezinsplanning nog helemaal niet aan de orde was en de voorbehoedsmiddelen nog uitgevonden moesten worden. En natuurlijk houdt de wonderlijke gebeurtenis van geboren worden ook een behoorlijke dosis toeval in zich. Dat maakt het nog miraculeuzer.

Het welkom in deze wereld is bijzonder gevarieerd en het is de voedingsbodem voor veel humor.

Het tweede deel van dit werkje gaat over het huwelijk. Het huwelijk is niet meer wat het geweest is.

In Beek en Donk hoorden wij de ceremoniemeester van die heemkunde-avond, Hein van Bree, het volgende gedichtje declameren:

*'Voor paren is het glad verkeerd
als een van beiden domineert.
Het huw'lijk wordt het best beleefd
als geen van twee de broek aan heeft.'*

Dit gedichtje heet gelijkheid en is geschreven door Theo van de Leur. Wij vonden dat het in deze bundel niet mocht ontbreken.

'Tot de dood ons scheidt' is vaak tot een holle frase verworden. Eeuwige trouw is uit de mode, zo het schijnt.

'Er hoeft maar een scheet overdwers te zitten en ze gaan uit elkaar' waren de woorden van Anna Brocke uit Ballekum. Het is niet helemaal duidelijk wat zij bedoelde met 'ze'. Waren het de billen of de echtgenoten? We kunnen het Anna niet meer vragen. Zij overleed in 1985 op hoge leeftijd.

Een andere spreuk uit Anna's 'vakjargon' was: 'trouwt mar nie, want da's zo'n teer schoor'. De vertaling zou ongeveer moeten luiden; 'trouw maar niet, want dat is zo'n onzekere zaak'.

Een hele tijd was het officiële huwelijk 'uit'; waarvoor had je zo'n boterbriefje nog nodig! Je kon toch ook gewoon blijven samenwonen!

De laatste tijd schijnt de trouwerij ondanks alles weer terug in de mode te zijn.

Het derde en laatste deel van dit boek gaat over de dood, want de dood hoort bij het leven.

Gedenk, o mens, dat gij van stof zijt en tot stof zult wederkeren' kreeg de katholieke op Aswoensdag te horen.

Het is waarschijnlijk niet zo dat de mensen in de zuidelijke Nederlanden de onthechting en het verdriet bij het overlijden van medemensen veel anders ervaren, maar ze gaan er anders mee om.

In Brabant is er veel humor rond de dood en toch zie je op de kerkhoven hetzelfde versteende verdriet als elders in het land.

Men mag in Brabant gewoon over de dood praten en er grappen over maken, terwijl men boven de grote rivieren dan meestal raar begint te kijken. Daar is de dood kennelijk een groot taboe.

De mens van het katholieke zuiden heeft leren leven met de hoop op een beter leven. Men spreekt hier niet voor niets vanouds over 'begrafenisfeesten' en het zijn ook vaak plezierige bijeenkomsten, waarop men familieleden en vrienden van lang her terugziet. Natuurlijk zijn er intens droevige uitvaarten en vanzelfsprekend heeft men ook in het zuiden huivering voor de drempel van de dood, maar de zuiderling relateert graag en dat geldt ook voor die ingrijpende overstap, die we 'dood' noemen. Een vraag als 'hoe gaat het ermee?' kan zonder blikken of blozen beantwoord worden met: 'ik sta nog boven aarde!'

Er zijn veel anekdoten over de dood die troost en verstrooiing bezorgen, maar het gaat hier tevens vooral om de relativiserende 'Brabantse' houding ten opzichte van ons aller einde.

Grote dank zijn we verschuldigd aan Bernard Robben voor de toestemming om enkele van zijn vaders prenten op te nemen. Frans Tempelaars die meer dan 1600 Tilburgse prenten van Cees Robben verzameld heeft, zijn wij uiteraard ook zeer erkentelijk voor zijn medewerking. En wat heeft Cees Robben vele prachtige prenten over die drie thema's: geboorte, huwelijk en dood gemaakt! Het was echt heel moeilijk te kiezen.

Cor Swanenberg, Berlicum, 2002.

LACHEN OM DE GEBOORTE

UITDRUKKINGEN EN GEZEGDEN DIE VERBAND HOUDEN MET DE GEBOORTE

Al is je moeder nog zo arm, toch dekt ze warm.

Ouders leren hun kinderen praten, kinderen leren de ouders zwijgen.

Het zijn geen kwade kinderen die de ouders beslachten.
(Het zijn geen slechte kinderen die naar de ouders aarden.)

Je kunt aan het wiegje niet zien of het kindje gekakt heeft.
(De werkelijkheid valt achteraf vaak tegen.)

Houdt God voor ogen en je broek toe.

Als er niks tussen komt, zei het vrouwtje, dan wordt het een meiske.

Ik heb er altijd eieren onder gelegd, zei Mina, maar hij maakte er struif af.

Als je er te veel eieren onder legt, vallen ze uit de nest.
(Als je kinderen te veel verwent, loopt het verkeerd af.)

Veel kinderen, veel zegen, zei de koster en hij stak het doopgeld in zijn zak.

Ze hebben daar acht kinderen en als de zon schijnt negen.
(Illustratief voor het gemak waarmee men kinderen kreeg in de grote Brabantse huishoudens van vroeger.)

De lelijkste ouders hebben vaak de mooiste kinderen.

Daar hebben ze enkel platte kinderen en komvoortkinderen.

(Daar hebben ze alleen liggende babies en kinderen die net kunnen lopen.)

Ze hebben er daar drie: enen hendere, enen dendere en een komvortjong.

(Ze hebben er daar drie: een kind aan de hand, een kind dat al loopt en een kind dat steeds stil blijft staan.)

'Platte kinderen zijn het makkelijkste,' zei Klaar en ze kreeg alle jaren een kleintje.

De lelijkste ouders hebben vaak de mooiste kinderen.

Er is weer een jood geboren.

(Gezegd wanneer twee personen tegelijkertijd hetzelfde zeggen.)

Het zijn bedorven kindjes die van drinken dorst krijgen.

(Gezegd van verweerde kinderen die steeds zeuren om meer.)

Als het kindje is geboren, hebben de knollen hun smaak verloren.

(Als het kindje is geboren = Kerstmis.)

Je komt hier makkelijker aan tien kinderen dan aan één koe.

(Gezegd van een slechte boerderij.)

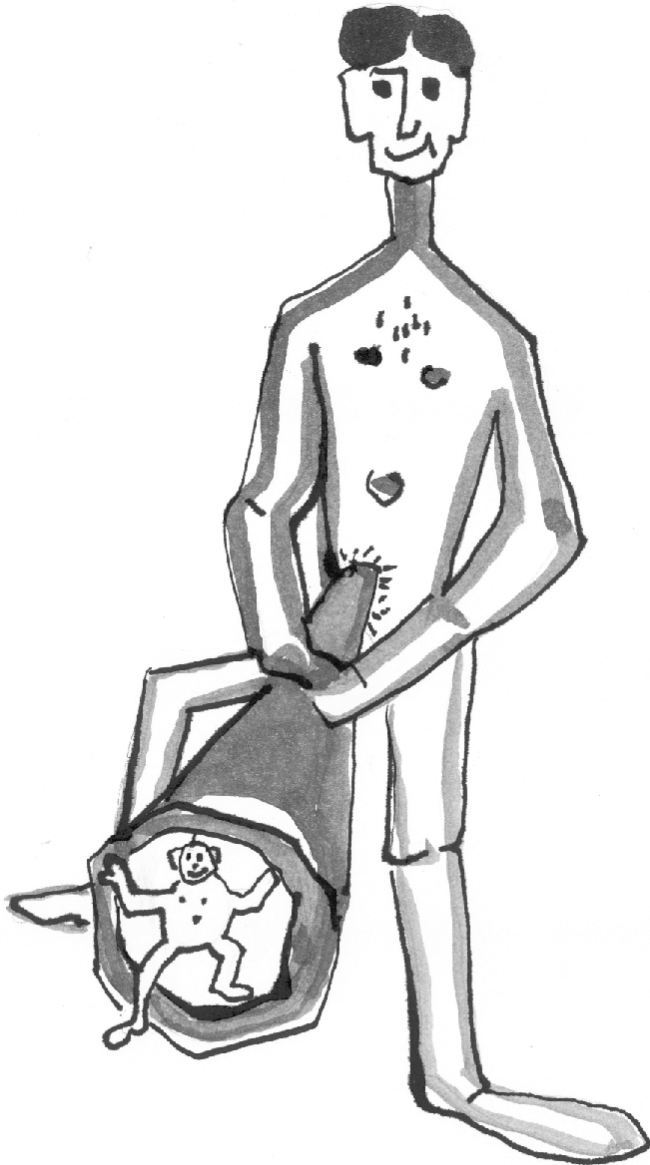
Het jongt er als de konijnen!

Veel kinderen houden de schimmel uit het brood.

Vroeger hadden kinderen snotbellen; nou hebben snotbellen kinderen.

Alles naar den aard en de pispot op tafel!

(Gezegd van een ongeordend groot huishouden.)

Och jongen, toen zat jij nog in vaders verrekijker!

Als je bij ons de deur dicht deed, zat er bijna altijd iemand tussen.

De speelman zit bij ons nog op het dak, maar de grootste hitte is er ondertussen wel van af.

Een mens is drie keer kinds: als ie op de wereld komt, als ie er af gaat en als ie trouwt.

Kinderen van een ander zijn gauw groot.

*Kinderen en jonge honden worden jankende groot.
(Gezegd wanneer men een huilend kind iets weigert.)*

Och jongen, toen zat jij nog in vaders verrekijker!

Ge zoudt er een kiendje van krijgen, zei Door en ze was weer aangeteld.

*Het is wat met het kind zijn gat en geen pisdoek!
(Aanvulling op de verzuchting 't Is wat!')*

*Heb ze maar groot!
(Voedert ze maar tramrails.)*

De ooievaar heeft ons moeder al weer in haar been gepikt.

*Daar is goed geboerd onder het voorste gebont.
(Gezegd van een boerenpaar met veel kinderen.)*

*Eerst grote mensen, dan klein-oren.
(Eerst grote mensen, dan kleine kinderen.)*

Met de kromme arm komen.

Ik ben van hoge komaf, zei de knecht, op de balken gemaakt en onder de euzen geboren.

(De euzen zijn de dakschuinten.)

Door kinderen en hennen krijg je ruzie.

(Door kinderen en kippen ontstaan vaak moeilijkheden tussen burenen.)

Met de kromme arm komen.

(Op kraamvisite komen.)

Met de kromme slip komen.

(Op kraamvisite komen.)

Op de kindjeskoffie komen.

(Op kraamvisite komen.)

Op de beschuit met muisjes komen.

(Op kraamvisite komen.)

Ben jij in de kerk geboren?

(Gezegd wanneer men de deur achter zich open laat staan.)

Een koekoeksjong.

(Een buitenechtelijk kind.)

Het is een dood kindje.

(Het is een zaakje van niks.)

Kindjes die vragen, worden overgeslagen.

Kindjes die zwijgen kunnen alles krijgen.

Kleine kinderen slapen zich groot en oude mensen slapen zich dood.

Lelijk in de luier, schoon in de sluier.

Lelijk in de luiër, schoon in de sluier.

'Daar ligt het,' zei de meid en haar ontviel een kind bij het dansen.

Het kindje zal wel bij zijn grootje komen.

(Het zal wel goed komen.)

Het bedje gespreid is niks gedaan; ze pissen er in of ze rollen er uit.

(Verwende kinderen geven altijd problemen.)

Het kind is al vervloekt eer dat het geboren is.

(Gezegd van een ongewenst kind.)

Veel kinderen maakt niet arm; het houdt je in eer en de motten uit de kleeër.

Veel kinderen is een eer; ze houden de noppen van de kleeër.

(Als je veel kinderen hebt kun je geen sjieke kleren kopen.)

Als onze koe moet kalven, is ons vrouw al weer ten halve.

(Gezegd in de kinderrijke katholieke boerengezinnen van de vorige eeuw.)

Eerst kwamen de kinderen uit de kool, toen werden ze gebracht door de ooievaar en tegenwoordig worden ze gewoon geboren.

Toen 't kindje geboren was en de moderne vader dit verkondigde, volgde de vraag 'en wat is 't? 'n Jongen of 'n meisje?' Hij antwoordde dat willen we het kind later zelf uit laten maken.

Ze is weer aangeteld. (p. 20)

Ze heeft weer onder de tram gelegen.

(Ze is weer zwanger.)

AON DE TEL? DE WEL..
AL ZIS MAOND OP SCHEUT..
EY IK HEB NOG, NIKS
AON DE LUURKORF GEDAON..

J. P. R. R. R.

ANEKDOTEN

Schrijf maar op!

Een man zei tegen de kapelaan die 'de zielen' kwam opnemen: 'schrijf maar voor twee op.' Hij wees daarbij op zijn hoogzwangere vrouw.

Arm

'Wij waren thuis zo doodarm. Het is dat ik als jongetje op de wereld kwam. Anders had ik vroeger nooit iets gehad om mee te spelen...'

Een nieuw kindje!

Er was een kindje geboren bij de Smuldertjes en Marietje, het buurmeisje van vijf vond dat zo spannend en leuk. 'Mam, kopen wij nou ook nog eens een nieuw kindje?' vroeg ze bij herhaling. Moeder zei meteen: 'nee, die zijn veel te duur!'

Het meisje gaf het niet op: 'Als ik nou al mijn spaargeld geef, dan kunnen wij toch nog wel een kindje kopen.' 'Nee,' herhaalde moeder, 'die zijn veel te duur.' 'Hoeveel kosten die dan? Duizend euro?' 'Duizend euro,' zei moeder om er vanaf te zijn, 'daar koop je nog geen kreupele schele voor!'

Op de kraamafdeling

Er zaten drie mensen op de kraamafdeling van het groot ziekenhuis. Dat waren een schoolmeester, een kapper en een landbouwer, een boer dus. Die 'helden' werden natuurlijk verondersteld bij de 'blijde gebeurtenis' aanwezig te zijn, maar zij waren er niet bij. Ze zaten het op de gang uit te zweten. Ze ondersteunden elkaar zozegzegd met veel zuchten en ze buurtten een beetje. Het boertje kon het niet laten om even te klagen dat het zo slecht ging in het boerenbestaan. Ze zaten allemaal in spanning, want hun vrouwen moesten voor de eerste keer bevallen. Ze liepen zomaar wat te ijsberen en dan zaten ze weer te zitten en te zuchten en het duurde toch zo lang.

Toen werd de leraar door een verpleegstertje weggeroepen. Hij kwam al gauw terug en liet triomfantelijk weten dat ie een zoon had van acht pond! 'En een pienter kopke!' Dat vonden de anderen prachtig, maar ze zaten zelf nog steeds in hun rats.

De meester bleef bij hen zitten om zijn lotgenoten wat gezelschap te houden en ze in geval van nood te steunen en ook wel een beetje omdat ie gewoon nieuwsgierig was.

Eindelijk kwam de zuster de kapper halen. Het duurde even voor die terug was.

'En?' vroegen de twee wachtende maten.

'Een dochter, acht pond en zo'n mooie haren!' glorieerde de mens.

Het duurde nog een poosje voor het boertje geroepen werd, maar eindelijk was ie dan toch ook eens aan de beurt.

Het duurde nogal aan en toen ie terugkwam, keek ie zo maar evenaf. Oei oei...

'En?' vroegen de anderen.

'Ook goed,' zei het boertje, 'een dochter van drie pond!'

'Nou, da's toch niet veel,' vond de kapper.

'Och,' was het antwoord, 'wij zijn tegenwoordig al lang tevreden als we het gewicht van ons zaad terughebben!'

De tweeling

Bij een boerenfamilie in onze buurt werd een tweeling geboren! Twee jongskes. Ze leken op elkaar als twee druppels water. Ze werden door de ouders heel vindingrijk Jan en Piet geheten. Ze kwamen samen in een grote wieg te liggen en om ze uit elkaar te houden had er een een bandje om zijn beentje gekregen. En toen op een noodlottige nacht was het bandje eraf gegaan en een van de twee jongetjes lag dood in de wieg.

Dertig jaar later zit de overlevende in de kroeg te vertellen over deze trieste gebeurtenis en besluit met: 'en nu weten ze bij ons thuis nog niet wie er dood is, onze Jan of ikke!'

Werkkleding

Een patrouillewagen van de politie houdt een man aan die poedelnaakt op een fiets zit. 'Waarom bent u niet gekleed?' vraagt de politie-agent. Omdat hij geen antwoord krijgt, vraagt hij vervolgens: 'kunt u zich identificeren?'

De blote fietser haalt van onder de snelbinders een plastic zakje tevoorschijn waarin zijn paspoort zit. Daaruit blijkt dat de man veertien kinderen heeft.

'Kom maar,' zegt de agent tegen zijn collega achter het stuur, 'we zullen hem maar laten lopen. Hij is gewoon in zijn werkplunje.'

Hard

Driekske had 21 kinderen. Als je het huisje gezien zou hebben, had je nooit kunnen geloven dat daar zoveel volk woonde.

Toch was het zo. Ze zeiden ooit tegen vader Driekske: 'met zo'n nest kinderen zul je er toch ook dikwijls hard voor gezeten hebben.'

'Dat wel,' lachte Driek dan, 'maar toch nooit niet lang.'

Dagelijkse kost

Met zo'n huishouden zat er altijd wel een tussen de deur... En bij Driek hadden ze geen wekker nodig. Als het zeven uur was, stond de pispot altijd helemaal vol.

Multifunctioneel

Die pispot gebruikten ze tevens als kookpan. Jos de timmerman moest daar in de oorlog eens wat komen vertimmeren en tegen de middag vroeg moeder de vrouw of Jos ook mee wilde eten, maar toen die de pispot op tafel zag komen, zei hij dat hij al gegeten had.

ONS MOEDER LEEI MEEI
'NKRAOMBEEN PLAT TE BED..
JIKKRES-MINA. ..DES NIE NIKS NILLES ..

[Handwritten signature]

Eigen

In de Koestraat woonde een Bosschenaar die op de Michelin werkte. Hij zag het kennelijk niet zo nauw met de zeden, want onder de ochtendpauze, tijdens de schaft, verzuchtte hij 'In die straat van mij..., ik kan nog geen kind meer slaan of het is van m'n eigen!'

Janken

Tijdens een kraambezoek huilde de pasgeboren baby heel erg. De jonge moeder probeerde van alles maar haar kind bleef janken. Ten einde raad riep ze tegen de kersverse vader: 'wiegde gij nou ook eens even, want de helft is van jou!' Daarop reageerde de aangesprokene met: 'Laat mijn helft maar gerust janken.'

Euro

Er kwam een man op het gemeentehuis om zijn zoon aan te geven. Toen de ambtenaar van de burgerlijke stand hem feliciteerde en vroeg hoe de pas geborene moest heten, zei de gelukkige vader heel overtuigd: 'we wilden hem Euro noemen!'

'Ja, maar,' zei de gemeenteman, 'Euro da's geen jongensnaam, dat kan niet!'
'Hoezo kan dat niet? Bij ons naast hebben ze een Mark en een Frank en er is in onze straat zelfs nog wel een Cent die eigenlijk Vincent heet!'

Brandewijn

Van de Dungense vroedvrouw 'Miej Èij' is bekend dat zij na de kraam steevast een fles brandewijn verlangde. Daarmee smeerde zij het bolleke van de boreling in; die kreeg dan krullekes, zei ze. Maar het zou er ook voor zorgen dat zo'n kindje niet meer verkouden zou worden. Na de 'smeerbeurt' liet de vroedvrouw zich de fles goed smaken.

Dezelfde bus, dezelfde chauffeur...

Gods genade

Een boerenpaar was al een paar jaar getrouwd en kreeg maar geen kinderen, hoewel ze daar toch regelmatig voor oefenden. Op een dag zei de vrouw dat ze naar Lourdes zou gaan om de hulp van Maria en Gods genade af te smeken. Zo gezegd, zo gedaan en warempel! Negen maanden na de reis kwam er een gezonde boerendochter ter wereld!

Ze wilden graag meer kinderen, maar na die ene dochter bleef de oefening vruchteloos en daarom zei de boer tot zijn vrouw dat ze nog maar eens in Lourdes een kaarske moest op gaan steken. De vrouw was daar niet afkerig van en zei met enige reserve: 'Als ik dan maar dezelfde bus en dezelfde chauffeur zal kunnen treffen, dan zal het kaarske wel weer werken...'

Bemiddeling

Nicolaas van Tolentijn is een bijzondere heilige. Op 10 september kun je in de Augustijnenkerk in Eindhoven zelfs gewijd brood halen. Dat geeft extra gezondheid en beschermt tegen brand! Er was een boerenpaar dat al vijftien jaar getrouwd was en maar een dochter gekregen had. En ze hadden destijds nog wel moeten trouwen!

De boer had altijd gehoopt op een stamhouder die de boerderij later zou kunnen overnemen, maar dat zag er niet naar uit. Op de patroondag van Nicolaas van Tolentijn stuurde hij zijn vrouw naar de Augustijnen in Eindhoven met de opdracht veel gewijd brood mee te brengen voor meer gezondheid. Zijn vrouw gehoorzaamde en bracht het bijzondere brood thuis.

De eerstvolgende dagen werd er van het gewijde brood gesnoept tot het helemaal op was, maar er gebeurde niets. Dat is te zeggen, er gebeurde niets met de boerin, maar wel met de veertienjarige dochter, want dat jonge ding was lelijk over tijd!

Moeder de vrouw stapte op hoge poten terug naar Eindhoven om te reclameren. Ze werd ontvangen door broeder portier die haar klacht aanhoorde. Als ze haar hart heeft uitgestort, zegt de kloosterling kalm: 'Ja ja, vrouwke, maar ge moet zo'n mik natuurlijk ook niet laten slingeren!'

ZON, WI NOG KIENDIE, KUNNE
KREËGE TONIA...?
AGGE DAOR BLEEFT ZITTE
NIE...LUMMEL.....

Robby

Lijdende vorm

Schoolvraag: Maak lijdend: de pastoor zegende zeven kinderen.

Antwoord: De pastoor werd gezegend met zeven kinderen.

Herkenbaar

Hoe kun je aan een man zien dat hij een kleintje heeft?

Dat zie je aan het kinderstoeltje achter op z'n fiets!

Vergeeten

Vroeger was het gebruikelijk dat er bij de doop van de baby menig borreltje gedronken werd. Zo was er een gezelschap uit Nijvelaar (onder Berlicum) dat een pasgeboren baby in Den Dungen liet dopen. Op die weg liggen enkele cafés, te beginnen bij de Dungense brug en de Poeldijk.

Kennelijk had men te veel vloeibare versnaperingen tot zich genomen, want op de terugweg was de dopeling op het biljart van café Goossens achtergebleven...

Verzoek om steun

Een jongeman komt op het gemeentehuis klagen. Hij is al jaren werkeloos en nu ziet hij het echt helemaal niet meer zitten. Als de gemeente-ambtenaar vraagt hoe dat komt, krijgt hij te horen dat de jongen zojuist ook nog vader geworden is en dat ze helemaal niets voor de nieuwgeborene kunnen aanschaffen.

De bijstands-functionaris vraagt hem wat ze dan gedaan hebben met die kleine, want die moet toch ergens kunnen slapen en verzorgd kunnen worden...

Na enige aarzeling vertelt de jonge vader dat ze de baby van armoede maar zo lang in de doos van de nieuwe videospeler gelegd hebben.

Vat 'r nog inne...

*Wier d'r weer 'ne klèine ooit gebore,
kwam die dik in d'n hele groten hoop.
Dan wier d'r nie veul tijd verlore,
ze dinne dik al dalijk nor d'n doop.*

Refr.

*'t Waar goed, da waar dan wa ze zinne
en witte wa ze dan alted hòst ok dinne?
Krèk! Ze vieten 'r mar 's inne!
Inne, inne, inne en nog inne...*

(Fragment uit een lied van Linnegoewd, op de CD 'Dik vur mekare'.)

DIALOOGJES:

Vraag en antwoord

'Mam, wat is erotiek?' vraagt de brugklasleerling.
Daarop klinkt geïrriteerd: 'hoe zou ik dat nou moeten weten..., met tien kinderen heb ik daar toch nooit geen tijd voor gehad!'

De pil

'En weet jij wat er in de pil zit?' vraagt het ene meisje aan het andere. Er wordt diep nagedacht en 'nee' geschud.
Dan herneemt het eerste meisje het woord: 'Daar zit een heel klein eierwezel-tje in!'

Gezonde kleur

'Wij zijn heel voorzichtig met onze kinderen', zegt de deftige mevrouw Van der Hoogte. 'Als mijn man en ik woorden hebben, sturen wij de kinderen altijd onmiddellijk naar buiten.'
'Ja,' zegt buurvrouw van Gerven, 't viel me al op dat ze zo'n gezonde buitenkleur hebben.'

Een aardje naar zijn vaartje

Er kwam een vriendin op kraamvisite. Vader was erg trots op zijn nakomeling; het was immers de stamhouder!
Toen de visite de kleine bewonderde, zei ze meteen: 'hij trekt precies op de oude, vooral als ie zo op z'n rug ligt met de fles in z'n handjes!'

Oplossing

Toen de twaalfde onderweg was, mopperde Bert: 'ik ga voortaan op zolder slapen!'
Zijn vrouw Jaan, niet al te slim, zei: 'als gij denkt dat dat helpt, doe ik het ook!'

Prins of prinsesje?

Toen prinses Maxima in verwachting was, werd er druk gespeculeerd wat het toch wel worden zou. De eerste koninklijke kleine zou immers waarschijnlijk de troonopvolger worden. Zouden we een prinsje of een prinsesje krijgen? Dat duurde al maanden en veel mensen vonden het best spannend. Dorus was dat wachten al lang beu en toen zijn zus Fientje daar wéér over begon, zei hij: 'Ik lach me kapot als het gewoon 'n kiendje wordt!'

Kleur

Op de baby-afdeling van het ziekenhuis voeren de borelingen onderling hun eerste conversatie. 'Hee, kijk eens aan, ik ben een meisje! Hee, horen jullie dat..., ik ben een grietje. Wat ben jij?' 'Ikke? Ik weet het eigenlijk nog niet.' 'Maar kijk dan eens onder de dekens; je moet toch weten wat je bent!'

Er volgt een stilte, er wordt onder de dekentjes gekeken en dan zegt de aangesproken zuigeling: 'Gos, ik ben een jongen! Kijk maar, ik heb blauwe kousjes aan!'

Beperkt gezichtsvermogen

Vader staat gebogen boven de wieg met de nieuwe boreling. Zijn dochtertje van vier staat naast hem. Papa spreekt allervriendelijkst tegen de kleine: 'Waar is ie dan, waar is ie dan toch!' Dan zegt het dochtertje droevig: 'Gods pap, wat heb jij toch slechte ogen!'

Gauw klaar

'En wat zou jij nou het liefste willen hebben, een broertje of een zusje?' vraagt een moedertje in verwachting aan de kleine Jos. 'Nou,' zegt de wijsneus, 'wat het eerste klaar is.'

Anatomie

Bertje mag met zijn kleine zus in bad. Met grote ontsteltenis constateert hij opeens dat het meisje anders geschapen is. Hij bekijkt zijn zusje bedenkelijk en moppert: 'jullie rotmeiden moeten ook altijd alles kapot maken!'

Dreigement

'Nou moeten jullie allemaal eens mooi efkes gaan spelen' zegt een druk huismoedertje. 'En,' voegt zij eraan toe, 'zorgt dat ge geen armen of benen breekt en heb het hart niet dat ge zeiknat thuiskomt, want dan breek ik al je botten!'

Zwanger

De leerlingen van de vijfde klas gebruiken al een woordenboek. Dat voorkomt 'verbalisme', zegt de meester. In een leestekstje komt Mietje het woord 'zwanger' tegen. Zij zoekt het meteen op en vindt de verklaring 'kind dragend'. De leerlingen hebben geleerd de opgezochte 'moeilijke' woorden meteen in een zinnetje te gebruiken en Mietje schrijft braaf: 'De zwangere brandweerman kwam van de trap af'.

Bekentenis

Een rijke boer haalt zijn dochter op uit het internaat. Onderweg naar huis vertelt het meisje voorzichtig: 'Pap, ik moet jou iets vertellen... Ik ben nie krèk òlling maagd mer..!'

Daarop zegt de vader chagrijnig: 'Maar Tina toch, nou gade gij hier al drie jaar naar die duur kostschool en nou praatte gij nog zo plat!'

Ondeugend

Een puberjongetje en een pubermeisje gaan samen het bos in. Daar staat een mooie groene bank. Dan vraagt de jongen: 'Zullen we nou samen eens iets heel ondeugends doen?' Na enige aarzeling stemt het meisje er mee in. 'Kom,' zegt de jongen, 'dan gooien wij hier die bank eens om!'

Opstel

Hanneke heeft de opdracht een opstel te schrijven over een beroemd persoon. 'Probeer te schrijven zoals je praat' heeft de meester als wijze raad meegegeven.

Hanneke begint als volgt: 'Ook de beroemde uitvinder Thomas Edison werd geboren zonder een cent op zak.'

Bijbels

De meester wil weten wat er van zijn vorige les over Mozes in de rieten mand in de Nijl is blijven hangen. Hij vraagt: 'Wie was Mozes ook weer, Jantje?' Jan antwoordt vlot: 'de zoon van de dochter van de Pharao.' 'Bijna goed,' zegt de meester, 'zij had Mozes gevonden...'

'Ja, dat kan zij makkelijk zeggen,' roept Jantje brutaal.

Vragen van een verhuisde schooljongen

Een Bossche leerling was bij ons in Ballekum komen wonen. Die jongen ging voortaan ook in Ballekum naar de basisschool en toen hij daar de eerste dag geweest was, kwam hij met veel bravour naar huis. 'Pap', zei hij, 'hier op school in mijn klas kennen de jongens het alfabet nog maar tot de M en ik ken het al helemaal. Zou dat komen omdat wij uit Den Bosch komen?' 'Zou best kunnen, jongen,' zei de Bossche vader. 'En bij rekenen, pap, kennen ze hier de tafels nog maar tot zeuven, en ik al tot tien, zou dat komen, omdat wij van Den Bosch zijn?'

'Ja, dat zou best kunnen, jongen!'

'En toen wij na de gymnastiek moesten douchen, pap, toen zag ik dat mijn pie-meltje veul groter is dan van al die Balkumse jongens, zou dat komen omdat wij van Den Bosch zijn?' Zegt die oude Bosschenaar: 'Nee jongen, dat komt omdat jij al veertien bent!'

Vruchtbare vraag

Anna hoorde niet goed en Harrie vroeg alle avonden voor het slapen: 'Gaan we slapen of wat?' En dan zei Anna altijd: 'Wat?' En zodoende zijn er twaalf kinderen gekomen!

Graffiti

Bij een technische school in Eindhoven stond met grote letters op de muur gekalkt: MAKE LOVE NOT WAR. Daaronder had een andere spuitbusfanaat bij wijze van antwoord geschreven: mijn vader doet het allebei, hij is GETROUWD.

De hennenkooi naar de kloten

Stieneke had zo graag kinderen gehad en het wilde maar niet lukken. Ze had er al van alles voor gedaan, maar zonder resultaat. Ten einde raad zou ze naar de beroemde dokter in de Peel gaan. Ze zag er wel gruwelijk tegen op, maar ze had er van de andere kant ook alles voor over.

Ze zat in een grote wachtkamer met opvallend veel eczeem-patienten. Wat duurde wachten toch altijd lang. Stieneke was niks op haar gemak. Eindelijk was ze aan de beurt.

De dokter was nogal steurs. Hij zei bijna niets en Stieneke had behoefte aan aanspraak. 'Ja mijnheer den dokter,' zei ze voorzichtig, 'ik zal het maar eerlijk zeggen. Ik ben met mijn probleem al op heel veel plaatsen geweest en de laatste dokter waar ik was, zei dat ik geen kinderen zou kunnen krijgen, omdat ik versleten eierstokken had...' De dokter zette het onderzoek voort zonder iets te zeggen. Stieneke had een rood kopje en was blij dat ze het gezegd had, maar nu er maar geen antwoord kwam, was ze er niet erg gerust op.

De dokter sloot opeens zijn onderzoek af en zei kortaf: 'eierstokken? De hele hennenkooi is naar de kloten!'

IK BEN NAOR
PEERKE DONDRS GEWIST EN IK
HEB 'M GEBIDEN GESMIKT OM
'N KIENDJE .. DE WORDT NIKS ...
HOE ZOO .. DIE JE MEENS IS AL MEER
AS HONDERD JAOR DOOD ..

E. C. O. B.

Honing

Een man met potentieproblemen had van zijn huisarts te horen gekregen dat hij vooral honing moest eten. Dan zou het misschien wel vanzelf beter worden. En hij at honing tot het zijn neus uitkwam. Toen hij terug moest komen bij de dokter, vroeg deze hoe het er mee stond. De patiënt was zeer ontevreden en zei: 'zoemen kan ik al, maar steken nog steeds niet.'

Viagra

De viagrabil komt niet in het ziekenfondspakket.

Nee, minister Borst heeft dat ongeveer als volgt verwoord: 'Wanneer iemand zijn natuurlijke kruit verschoten heeft, hoeft ie niet op kosten van de gemeenschap nog eens na te laden!'

In de oudemannen-afdeling van ons bejaardenhuis komt de viagrabil wel in het 'standaardpakket'.

Elke dag krijgen de ouden van dagen 's morgens en 's avonds zo'n pil; 's morgens wordt ze gegeven zodat ze niet op de schoenen zullen plassen en 's avonds opdat ze niet uit bed zullen rollen...

Er is pas viagra-light op de markt gekomen!

En helpt dat?

Nee, het werkt niet echt, maar het staat wel goed in de zwembroek...

**LACHEN OM
HET HUWELIJK**

Ze heeft heel schoon komkes op de kast!

UITDRUKKINGEN EN 'WIJSHEDEN' OVER HET HUWELIJK EN VERWANTE ZAKEN:

*Vrouwengunste en harpenklank, 't luidt wel zoete, maar
duurt niet lank. (Guido Gezelle.)*

(Hoe zou het toch komen dat priesters zo goed van vrouwen (denken te)
weten!?)

*Vrouwen die menen dat de liefde van de man door de maag gaat, hebben iets
te hoog gemikt.*

Een trouwdatum uitstellen brengt ongeluk; de datum niet uitstellen ook...

Wie vrijt wordt benijd, wie trouwt wordt bekeven, wie sterft wordt geprezen.

Ze heeft heel schoon komkes op de kast!

(Ze heeft mooie borsten.)

Ze heeft veel hout voor de deur.

(Ze heeft grote borsten.)

Ze heeft een gouden kontje.

(Zij is van rijke ouders.)

Ze heeft aarde aan de knieën.

(Ze is van rijke afkomst.)

Daar loopt iets van Sint Anna onder.

(Zij is sexueel actief, mar zal niet gauw trouwen.)

'Als we allemaal dezelfde smaak hadden,' zei Driek, 'dan hadden we allemaal hetzelfde wijf.'

Ik wil geen penitentie doen, maar wel de relikwie vereren.

(Wel de lusten, niet de lasten.)

'Wij mogen elkaar niet meer zien van mijn vader,' zei het meisje, 'kom, doen we gauw het licht uit.'

Zij is aangebrand.

(Zij is ongehuwd zwanger.) (p. 64.)

Hij heeft onder de draad door gevreten.

(Hij moet trouwen.)

Hij heeft in de emmer gescheten.

(Hij moet trouwen.)

Bescheten koe, bescheten kalf.

Hij heeft door het bovenlicht gestoten.

(Hij heeft een meisje zwanger gemaakt.)

Die heeft haar hoorn afgestoten.

(Gezegd van een jonge, ongetrouwde moeder.)

'Voor zo'n klein stukske worst,' sprak de meid, 'wil ik geen heel varken in bed.'

'Alles van het varken is goed,' zei het vrouwtje en ze likte het touwtje af.

Die gaat met de oude kippen de mand in.

(Gezegd van oude vrijsters.) (p. 70)

'Dat valt mee,' zei de boer en hij viel met zijn wijf uit de bedstee.

'Vergissen is menselijk,' zei de boer tot zijn vrouw, toen zij zag dat hij de meid kuste.

Een rijke meid trouwen is op een voormiddag verdiend; het is een gek die het erom doet en een stommeling die het erom laat.

Wie een worst koopt of een weduwe trouwt, weet nooit wat er is ingedouwd.

Van vroeg opstaan en laat trouwen doet niemands hoofd zeer.

'Alles met mate,' zei de kleermaker en ie sloeg zijn vrouw met de el.

We feesten de bordjes van de schouw!

Je wijf en je paard moet je nooit uitlenen; het eerste komt dik en het andere komt dun terug.

'Wie z'n wijf lief heeft, laat ze thuis,' zei de dronkaard en ie zat alleen in de kroeg.

Dat je vader niks heeft, is jouw schuld niet, maar dat je schoonvader niks heeft, is je eigen stomme schuld.

Wie slapen onder een deken, krijgen dezelfde streken.

MOEDER, D'N DRIEK ZEEJ DEK 'T SCHOONSTE
MESKE UIT DE BUURT ZEE ... WE MOET IK
DJOR NAA MEEJ AONYANGE ... GAUW MEE
TRUWEN MESKE YUR DETTIE ROND BEGIJNT
TE KEEKE

T. X. Otten

Drie dingen zijn niet tegen te houden: een pond pruimen, een meid die op trouwen staat en een boer met een vaan.

'Geld opent alle deuren,' zei de boer en hij gaf zijn dochter te trouwen.

't Is gloria victoria voor en kolere mizerie na!

'Ja ja,' zei Willem Vogels, 'kwaai weer heeft alleman, maar een kwaai wijf...'

Veel zuur voor een beetje zoet.

Op een oude fiets moet je het leren.

Als een oude schuur begint te branden, dan is er geen blussen meer aan.

Ge moet vastenavond met vrouwen en Pasen met de pastoor houwen.

Een geldbuil, een fles jenever en een jonge meid moet je nooit alleen laten.

Vrijen is zachtjes praten en hard liegen.

Vrijen is soep eten met een vork.

Zijn er broeken, dan betalen geen doeken.

(In gezelschap van mannen mogen vrouwen niet betalen.)

Waar broeken spreken, moeten rokken zwijgen.

Er is geen koe of wijf of ze heeft een plekske aan haar lijf.

Hij kende ze tot in haar hart en haar kniebeurs.

Hij heeft ze pas of hij heeft ze geleend.

Het is zo ver mis als maar kan, zei de boer, de geit kapot en de vrouw beter.

'Gij bent de vrouw van mijn dromen,' zei Tinus, 'zonde da 'k zo veel wakker lig.'

Hij heeft ze pas of hij heeft ze geleend.

(Gezegd bij het zien van een verstrengeld paartje.)

'Wachten is nergens goed voor,' zei Dokus en hij trouwde op zijn tachtigste.

Krek een hete meid over de rogstoppen.

(Gezegd van iemand die zich ongedurig gedraagt en geen geduld heeft.)

Wie in de kruisbessen valt, wordt gestoken, maar weet niet altijd van welke doorn.

(Gezegd wanneer een meisje moet trouwen zonder de vader van haar kind te kennen.)

Wie uit veel doosjes snuft, moet niezen.

(Wie zich al al te wulps gedraagt, krijgt altijd de rekening.)

Mijn vrouw heeft kouwe soep en een hete motorkap.

Als je tegen de wind in pist, krijg je het altijd op je broek.

Ook een oude harmonica maakt muziek al je maar kunt spelen!

'Alle vracht licht,' zei de schipper en ie gooide z'n wijf in het water.

Een mooie koe moet je 's morgens zien, een mooie meid 's avonds.

Een mooie koe moet je 's morgens zien, een mooie vrouw 's avonds.

Alle koeien op één zij, morgen een nieuwe vrij.

(Oud boerenbijgeloof. In de eerste helft van de twintigste eeuw stonden er in Brabant nog maar een paar koeien op stal.)

Wie met peperkoek gaat vrijen, wordt met scheten beloond.

Op schuttelkesvisite komme.

(Op bezoek gaan bij een pas getrouwd stel.)

In het begin van de trouw denk je dat je alles gewonnen hebt, maar het drupt je nog wel eens in de ogen.

Trouwen, ... jongen, ge kunt veel beter duiven houden. Dan heb je kans dat je in de prijzen vliegt of dat ze wegblijven!

*In de verloving heet het: hij maakt haar het hof,
in de trouw heet het: zij leidt hem om de tuin.*

Verliefd: hij spreekt, zij luistert.

Verloofd: zij spreekt, hij luistert.

Getrouwd: ze spreken allebei en de buurt luistert.

Als je kwaad genoeg gedaan hebt, laat de Lieven Heer je trouwen..

Introuwen en onweer kan niet beschreven worden.

Introuwen en in bed pissen is maar even warm.

Die is wel een zonde waard, al staat de pastoor ernaast te janken.

Vroeg trouwen, vroeg berouwen.

Zeven jaar niet trouwen.. (of binnen het jaar met haast.)

(Gezegd door iemand die op de hoek van de tafel zit met de tafelpoot tussen de benen.)

Een goede vrouw is de smeer aan de wagen.

Als God je straffen wil, geeft hij je een wijf.

Na de trouw is je gulden nog maar twee kwartjes waard.

Na de trouw heb je nog maar een dag in de week iets te zeggen en je weet nog niet eens de welke.

Je kunt met zijn tweeën meer armoe lijden als alleen.

Trouw maar niet te haastig; je kunt nog lang zat in de armoe zitten.

Die is wel een zonde waard, al staat de pastoor ernaast te janken.

Hij denkt dat ie de duvel en zijn moer heeft!

Van boven pront, van onderen vol met stront.

Een vrouw kan met een lepel meer het huis uitdragen dan een man er met de kruiwagen in brengen kan.

Als je het aan het hart hebt, moet je een jonge vrouw trouwen, dan gaat het over, of het is zo afgelopen.

Een goeie boer heeft een vet wijf, een mager paard en een zoon op het seminarie.

Wie de dochter wil beminnen moet met de moeder maar beginnen.

Bij jong vrouwvolk moet je voor en bij kwaaië paarden moet je achter wegblijven.

Waar de liefde een klucht is, wordt het huwelijk een drama.

Op trouwen staat niet de doodstraf, wel levenslang.

'Een kwade gedachte kan een mens ver drijven,' zei Dorus en hij moest trouwen.

'Een vrouw geeft veel troost,' zei Hein, 'maar ik had niks nodig als ik ze niet had.'

Vader zei tegen zijn zoon: 'trouw maar gerust, mijn jongen; je hoeft het niks beter te hebben dan ik.'

Vader tegen zijn zoon: 'Jongen, trouw maar gerust; de kwaaien zijn er al lang uit.'

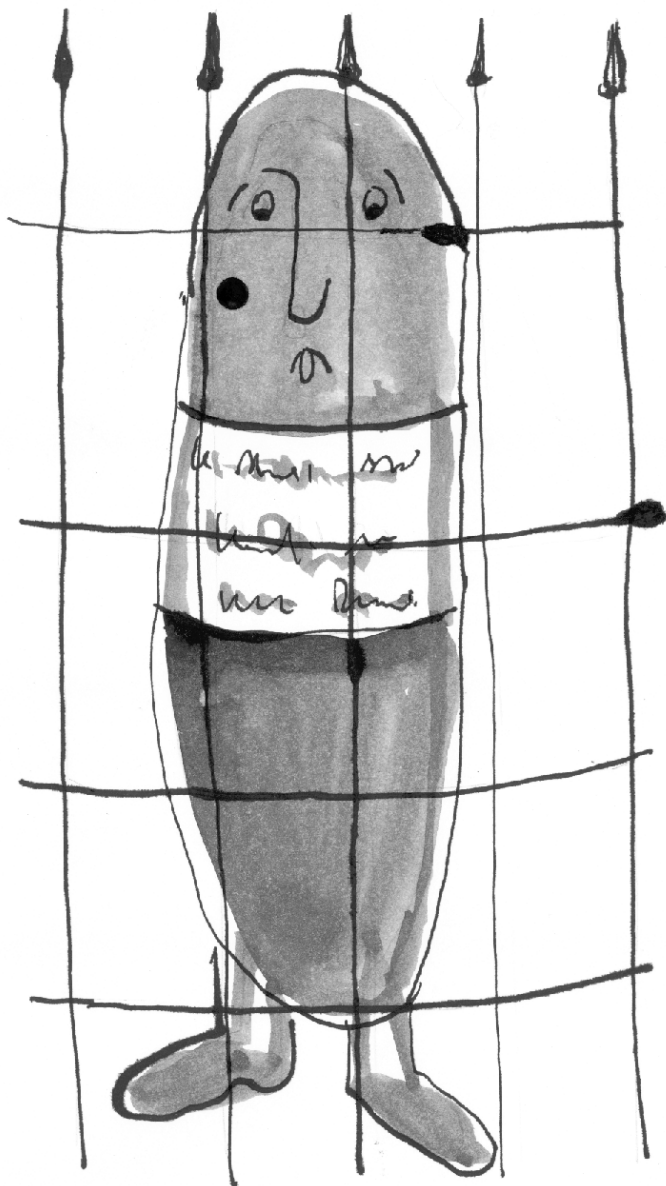
De levensweg van mansvolk is vallen en opstaan.

De levensweg van vrouwvolk is staan en opvallen.

Vrouwen delen in de smart, ze verdubbelen de vreugde en ze verveelvoudigen onze uitgaven.

Goeie raad voor de bruidegom: De beste manier om je trouwdag te onthouden, is hem een keer vergeten.

Een goeie boer heeft een vet wijf, een mager paard en een zoon op het seminarie.

*Een getrouwde man is de sigaar. Hij is ook net een sigaar;
hij is geringd, zwaar belast en mag niet uitgaan.*

*'Toen mijn koe kapot ging, had niemand een andere voor me,' zei de boer,
'maar toen mijn vrouw dood ging, had iedereen voor mij een nieuwe.'*

*'Ik zou wel weer eens willen trouwen,' zei Bertus, 'maar dan praat je toch al
weer gauw over een paar jaar van je leven...'*

*Ik heb een kennis die zo gek is van recycling... Die trouwt alleen nog maar
met een vrouw die al getrouwd geweest is!*

*Het is goed dat het in de wereld zo gesteld is dat een arme mag trouwen en
dat een rijke moet sterven.*

*Hij heeft het erop als een bok op een haverkist.
(Hij is smoorverliefd.)*

Je mag gerust honger krijgen buiten de deur, maar je komt wel thuis eten!

*Zij heeft altijd volk onder haar scholk!
(Zij is constant in verwachting.)*

*Om te trouwen is de kortste dag nog lang genoeg.
(Trouwen is gauw gebeurd.)*

*Als je gaat trouwen raak je drie dingen kwijt: de beste plaats in bed, het bevel
in huis en het laatste woord.*

*Een getrouwde man is de sigaar. Hij is ook net een sigaar; hij is geringd,
zwaar belast en mag niet uitgaan.*

*'Toen ik ging trouwen, dacht ik dat het alles was,' zei Tinus, 'maar alles is
niks geworden.'*

Hij gaat aan de eimaat.

(Gezegd van iemand die voor de tweede keer gaat trouwen; eimaat is de tweede snede gras)

Ons vrouw geeft mij altijd gelijk., als ik zeg dat zij gelijk heeft.

En wat zeggen de vrouwen?

'Dat scheelt een bed,' zei de meid en ze sliep bij de knecht.

'De kop moet de kont mee verkopen,' zei Trien en ze liet haar mooiste poffer mee zien.

*Eerst zijn het minnebroeders, maar naderhand worden het allemaal kruishe-
ren!*

'Alleen zijn is mij te machtig' zei Kuneer en ze trouwde voor de zesde keer.

'Ik wil geen weduwnaar,' zei Kee, 'ik wil hem zelf africhten.'

'Vrijen doen we wel,' zei het vrouwtje, 'als we getrouwd zijn.'

'Het vlees is zwak,' zei Bertha Buil en ze droeg een ijzeren beha.

Dijen worden een slip als er iemand op zit.

'Als ge moet, dan wilt ge,' zei de meid en ze moest trouwen.

'Zij had het zijne al,' zei Stien Stook, 'toen het zijne nog niet van haar was.'

'Onze Leendert was zo lui,' zei Stien Stom, 'hij trouwde een weduwe met acht jongen.'

'Die griep van onze Jan krijg ik niet,' zei Drika, 'ik heb van hem nog nooit niks gehad.'

'Of ge nou trouwt of niet,' zei Dien de Klos, 'het waait altijd ergens tegen je kloten.'

'Dat hoor ik graag,' zei het vrouwke en zij speelde op haar poot.

Als je jezelf voor oppoetst, ga je achter ook langer mee.

Als de pastoorsmeid over tijd is, doet de pastoor de leste mis.

Je mag met mij doen wat je wilt, als je maar van mijn lijf afblijft.

Ik trouw nog geen boer, al schijnt hij bij elke tred een mud aardappelen!

Als een meisje niet trouwt, dan zeggen ze: 'zij heeft de boot gemist.'

Als een jongen niet trouwt, zegt men: 'hij is de dans ontsprongen.'

Introuwen en onweer geeft altijd gedonder.

'Alle mannen die niet trouwen, worden later zuipers of smeerlappen,' zei de pastoorsmeid.

Ik laat hem voor een kwartje niet in mijn kont kijken!

(Ik geef mijn geheimen niet zomaar prijs; gezegd door een meisje dat net een vrijer heeft.)

Als je kinderen gaan trouwen, voel je je als een kloek die haar kuikens verliest. Je raakt in de rui en van de leg.

Je hoeft je nergens voor te schamen; ze hebben het hier huis voor huis gedaan.

(Gezegd tegen een meisje dat gaat trouwen.)

Vroeger was alles verboden en wat je mocht, dat moest je!

'Bij die van mij is het na de kroeg als na de liefde,' zei het vrouwtje, 'hij heeft hem altijd hangen.'

'Wie wat bewaart, die heeft wat,' zei het wijfje en ze was al tachtig jaar maagd.

'Amen,' zei het nonnetje en ze hing haar kap aan de wilgen.

DIALOOGJES

Vraag en antwoord

'Is er verschil tussen vriendschap en liefde?'

'Het is een verschil van dag en nacht!'

Stomme vraag

'En zoude jij nou nog ooit voor de tweede keer trouwen?'

vroegen ze aan Grard, die al jaren weduwnaar was.

'As ik weer 's graag ongemakkelijk in bed lig, leg ik er wel een fiets naast!'
greens Grard.

Beschrijving

'En hoe is het met die van jullie?'

'Met die van ons? Oo, goeizat, zo gezond als altijd en nog steeds hetzelfde...
Ge gaat met haar niet knikkeren!'

Belangstellend

'En hoe is het met die van jullie?'

'Och, wat zal ik zeggen..., mottig maar toch lief... Ze is de beste van de zeuven
als de andere zes niet deugen.'

Ruil

'Wat zie jij er opgeruimd uit!' zegt de ene werkster tegen
de andere. 'Ja,' is het antwoord, 'maar ik heb ook een mooie meevaller gehad;
ik heb een fles jonge klare voor mijn man gekregen!'

'Ja,' antwoordt de collega, 'dan heb je ook wel heel goed geruild!'

Wens

'Meneer,' zegt de knecht tegen zijn baas, 'ik zou morgen
graag naar de begrafenis van mijn schoonmoeder gaan...'

'Ja,' antwoordt de baas, 'wie zou dat nou niet graag willen!'

Roken

'Stoor ik u, als ik rook?' vroeg het vriendelijke mannetje voorzichtig.

'Och nee,' zei het chagrijnige vrouwtje, 'het kan me nog niks schelen, al sta je helemaal in brand.'

Vragen

Zij: 'Wat zoude gij aanvangen als ik doodging?'

'Ik denk da'k stapelgek zou worden.'

'En zou je opnieuw trouwen?'

'Nou nee, zó gek zou ik nou ook weer niet zijn!'

Rechtzaak

Er was eens een man die door zijn vrouw voor het gerecht gedaagd werd omdat hij haar altijd 'stomme koe' noemde.

De rechter wist het snel; de woorden werden hem verboden op straffe van 200 gulden per keer.

'Zo, nou weet je het eens,' zei de vrouw op het eind van de rechtszitting.

'Als gij uwe kop nie gauw houdt, dan sla ik bei je horens af,' snauwde de man.

Lang

Een dronkeman tegen de ander: 'Hoe lang ben jij nou al getrouwd?'

'Al bijna twintig jaar.'

'En hoe lang moet je nog?'

Eeuwige maagd

'Maar mevrouw, hoe is dat toch mogelijk? Al drie keer getrouwd geweest en nog altijd maagd!'

'Oo, dokter, dat zal ik u vertellen: mijn eerste man was architect, die deed niks als plannen maken, mijn tweede was een muzikant, die deed niks als altijd maar zo'n beetje spelen en mijn derde man was ambtenaar en die zei steeds: 'Morgen, dan beginnen we eraan!'

Vergelijking

Als ik een kanarie zie, moet ik altijd aan wijlen mijn man denken,' zei Drika tegen Tonia.

'Oo, ook zo geel?' vroeg Tonia.

'Nee,' zei, 'hij knoeide ook altijd zo met zijn zaad.'

Hoe gaat het?

Er was eens een man die niet zo gelukkig getrouwd was. Nee, hij had het maar slecht getroffen; zijn vrouw was onvriendelijk. Op een dag kwam ie zijn oude maat tegen en die vroeg hem hoe het ermee ging.

'Goedzat,' was het antwoord.

'En hoe gaat het met je vrouw?'

'Och,' zei de man, 'ik doe er maar mee heen. Het geluid valt wel eens weg, maar het beeld dat blijft.'

Maten

'Als ik ooit nog eens trouw,' zei Bertha, 'dan met een man met de ideale maten.'

'De ideale maten?' vroeg Drika.

'Ja, 90-60-42....; 90 jaar, 60 miljoen en 42° koorts!

Te lang gewacht

Vijftien jaar verkering hadden ze al achter de rug en toen vroeg zij: 'Zouden we onderhand niet eens trouwen?'

'Ja,' sprak hij, 'maar wie zou ons nou nog willen?'

De goede plek

Hij roept naar boven: 'Weet jij waar ons trouwboekske is?'

Zij antwoordt: 'Kijkt eens bij de garantiebewijzen!'

Scheiding

Er waren twee bouwvakkers met elkaar aan de praat onder de schaft.

'Wat heb ik nou gehoord,' zei de een, 'ga jij nou ook al scheiden?'

'Ja,' knikte de ander.

'En ik dacht altijd dat jij zo'n goei vrouwke had... Maar dan moet er toch wat aan mankeren, zeker?'

Er kwam geen antwoord.

'Dan kookt ze zeker niet goed?' informeerde de werkmans voorzichtig.

'Nou, dat kan ik niet zeggen. Nee, ze kookt niet slecht, toch niet.'

'Dan is ze denkkelijk veel op rak, zo'n zwerfkak zeker die nooit thuis is?'

'Nou nee, ook niet, ze is thuis als ze er moet zijn.'

'Dan rookt ze zeker veel?'

'Nee, ze heeft nog nooit gerookt.'

'Heeft ze soms een gat in haar handen dan?'

'Nee, helemaal niet, ze is zelfs aan de zuinige kant.'

De werkmaat gaf het nog niet op en vroeg voorzichtig: 'Is ze dan niet goed in bed misschien?'

Even was het stil op de bouw en toen kwam het antwoord: 'Och, de een zegt van niet en de ander van wel.'

Lachen

Hij: 'Zag jij dat dat meisje tegen mij lachte?'

Zij: 'Och, dat verwondert me niks. Toen ik jou voor de eerste keer zag, moest ik ook lachen.'

Geluk

Zij: 'Manvolk begrijpt pas wat geluk betekent, als ze getrouwd zijn.'

Hij: 'Dat klopt, maar dan is het gewoonlijk te laat.'

Na de eerste huwelijksnacht

Hij vraagt: 'Vrouw, waar is mijn broek?'

Zij: 'Zoek maar niet verder, want die heb ik nou voortaan aan!'

Op herhaling

De weduwnaar is opnieuw getrouwd met de zuster van zijn gestorven vrouw.

Een vriend in het café vraagt: 'En hou jij nou ook van die nieuwe vrouw van je?'

'Nou nee, maar ik moet op mijn leeftijd toch zeker niet meer aan een nieuwe schoonmoeder hoeven wennen!'

Afdoende reплик

Marietje van 18 komt 's nachts heel laat thuis. Haar moeder is opgebleven en heeft er geen goed woord voor over.

'Schaam jij je niet, zo halve nacht thuis te komen... Toen ik zo oud was...'

Meteen valt Marietje haar in de rede: 'toen was ik al een half jaar oud!'

Adempauze

'Ik praat al in geen twee jaar meer met ons vrouw.'

'Zijn jullie dan zo gebrouilleerd?'

'Nee, ik doe dat zo om haar niet in de rede te vallen.'

'T IS TOCH SCHAAND ..
AONGBRAAND .. AL DRIE
MAONDEN OP SCHEUT .. EN TOCH IN 'T WIT.

Robb

Op elk potje...

'Wat is dat een lelijk schepseel!'

'Och, ze zal nog makkelijk iemand tegenkomen die het oog niks gunt!'

Op zoek

'Waarom wil jij toch gaan scheiden?'

'Omdat ons vrouw 's avonds alle cafés bezoekt.'

'Och God, is ze zo aan de drank?'

'Nee, erger nog; ze komt mij daar zoeken!'

Belofte

Een niet zo gelukkig getrouwde bakker zei altijd 'ik ga dood' als je hem vroeg hoe het ging. Op een keer zei hij dat weer tegen een vriend, toen de bakkersvrouw net binnenkwam. 'Ja, ja, vanalles beloven, maar niks doen,' beet zij hem toe.

Hoofd van het gezin

Er komt een man de boekhandel binnen en vraagt om het boek 'De man als hoofd van het gezin.'

'Kijk 'ns bij de sprookjesboeken,' zegt de verkoopster.

Voorzorg

'Als we vroeger op de zondagmiddag naar bed gingen, nam ik altijd onze kleinste mee in de bedstee,' zei de boerin, 'anders moest ik er dan ook nog aan...'

Trouwgeld

'Gij zijt 't trouwgeld nie meer waard,' zei de pastoor van Loosbroek tegen Janus, die op z'n tachtigste nog wilde trouwen. 'Oo, dan doede gij 't maar voor niks,' zei Janus.

Krantenadvertentie

Maar Janus zette door en de pastoor moest weten hoe zijn oude parochiaan nog aan een vrouw was gekomen.

'Door een advertentie in de krant,' zei Janus.

'Oei,' reageerde de pastoor, 'dan hoop ik dat ge 't beter treft dan ik.'

'Hoezo? Heeft de pastoor dan ook via de krant ooit een vrouw gezocht... Een pastoorsmeid misschien?'

'Nee, dat niet, maar ik heb ooit een brommer gekocht via de krant en daar heb ik naderhand meer naast gelopen dan dat ik er op heb gezeten.'

Explosief

Een echtpaar is vijftienvierig jaar getrouwd en boekt een hotelletje om dat heuglijke feit te vieren. Ze hebben een heerlijk feestmaal genuttigd en trekken zich terug in de bruidssuite. De dikke echtgenoot ontkleedt zich en gaat op de rand van het bed zitten. Hij haalt diep adem en roept: 'Ik voel mij een en al dynamiet!'

Daarop zegt zij plagerig: 'Veel dynamiet, maar een verdomd klein lontje!'

Cadeautje

Eerdaags zou Sjef zeventig worden. Een van de kinderen had hem voor de keus gesteld: pantoffels of een nieuwe pet?

Sjef had de laatste tijd veel last van kouwe voeten en koos voor pantoffels.

Hij kreeg een paar mooie nieuwe pantoffels op zijn verjaardag.

Het was een prachtig feest en het werd laat.

Toen Sjef uit de badkamer kwam, had hij enkel zijn nieuwe pantoffels aan.

Zijn Janske zat op de rand van het bed in haar nachtjurk.

'Kijk,' zei Sjef in een vrolijke bui omlaag wijzend, 'hij kijkt ook al naar mijn nieuwe toffels!'

'Ja, ik wou maar dat je een nieuwe pet gevraagd had,' zei Janske.

IK HEB HIER NIJS HANGEN AS UNNE
TOURELOUT... MAR DAOR BINNE
HEK NOG 'N KWEEK' ZITTE MEE DRIE JONG..

Ed. R. de Vries

Ereronde

Flip de wielrenner ging trouwen. Het was een prachtige dag met ereboog en al; allemaal coureurs die bij de kerk met hun lichte fietsjes omhoog stonden!

Toen het feest achter de rug was, begon Flip eerst even op de hometrainer. Zijn bruid vroeg: 'Moet jij nou eerst nog weer trainen?'

'Trainen?' reageerde Flip. 'Wat heet hier trainen. Ik ben nou mijn ererondje aan het maken!'

'Oo,' zei de bruid, 'jij dacht dat je de eerste was!'

ROMANTISCHE BEREKENINGEN EN OVERWEGINGEN

Definitie

Het huwelijk is een verhouding waarin een vrouw zich bereid verklaart alle zorgen te delen met een man die die zorg als vrijgezel helemaal nooit zou hebben gehad...

Winkelkunde

Een man zal 2 €uro betalen voor een 1€ artikel.

Een vrouw zal 1 €uro betalen voor een artikel van 2 €uro dat ze niet nodig heeft..

De statistieken

Een vrouw maakt zich zorgen over de toekomst tot zij een echtgenoot heeft.

Een man maakt zich nooit zorgen over de toekomst totdat hij een vrouw heeft.

Een succesvolle man is iemand die meer geld verdient dan zijn vrouw kan opmaken.

Een succesvolle vrouw is iemand die zo'n man kan vinden...

Geluk

Om met een man gelukkig te zijn, moet je hem altijd begrijpen en een beetje liefhebben.

Om gelukkig te zijn met een vrouw moet je haar altijd liefhebben en nooit proberen om haar te begrijpen.

Voor de berekening van de gemiddelde levensduur

Getrouwde mannen leven langer dan vrijgezellen, maar veel gehuwde mannen willen eerder sterven...

AGGE NAA NIE GAAUW TROUWT...
DAN GAODE MEEJ D'AAUW: KIEDEN
DE MAAND IN

Robb

Geheugentraining

Iedere gehuwde man zou zijn fouten moeten vergeten. Het heeft geen zin dat twee mensen hetzelfde blijven onthouden...

Over het uiterlijk

Als mannen wakker worden zien ze er net zo uit als toen ze naar bed gingen.

Vrouwen gaan er gedurende de nacht niet op vooruit.

Over veranderlijkheid

Een vrouw verwacht van haar man dat hij ten goede zal veranderen, maar dat gebeurt niet. Een man verwacht dat zijn vrouw niet zal veranderen, maar zij doet dat wel...

Discussiestof

Een vrouw heeft het laatste woord bij elke woordenstrijd. Alles wat een man daarna nog zegt, is het begin van het volgende meningsverschil.

Begrip

Slechts twee keer verstaat een man zijn vrouw niet... voor het huwelijk en daarna.

Hoe je mensen kunt weerhouden van aanmoediging tot het huwelijk:

Mijn oude tantes komen bij elke trouwerij naar mij toe, kloppen me op de schouder en roepen: 'Jij bent de volgende!' Ze zijn daar acuut mee gestopt toen ik hetzelfde bij hen begon te doen na begrafenissen... Ik klop hen op de schouder en roep enthousiast: 'Jij bent de volgende!'

Advertentie

Er stond een advertentie in de krant: 'Meisje van achttien met charme, gevoel voor humor en paardestaart zoekt mannelijke partner met dezelfde eigenschappen.'

Kruis

Het huwelijk is net een processie; het kruis wordt altijd mee gedragen.

Blinde liefde

Van kussen kun je blind worden, wist je dat?
Onze buurman heeft pas een jonge meid van 19 gekust en nou kan ie zijn vrouw niet meer zien!

ANEKDOTEN E.D.

Het vroegere huwelijk

Vroeger, in de arme tijd tussen de wereldoorlogen, werd er veel onder de mis van acht uur getrouwd. Sommigen trouwden al om half zeven, maar die gingen na de mis meteen aan het werk. De trouwers van acht uur gingen na de mis op de koffie bij de bakker van de bruid en dat was het dan, wat de feestelijkheid betrof.

Onze ouders trouwden om acht uur in de Lambertuskerk in Rosmalen. Na de mis gingen ze naar 't Krom Voske in de Krommenhoek. Ze dronken er koffie en of het zo afgesproken was of niet, juist toen ze weg wilden gaan, kwam er een harmonicaspeler binnen die voor een gulden een uur lang de sterren van de hemel speelde. Er werd gedanst en gedronken. Iets uitzonderlijks voor mensen van het gewone slag. Grootmoeder, die bang was dat haar zoon de muzikant nogmaals een gulden zou geven en dronken zou worden, zei steeds: 'Meiske zie hem mee te krijgen!'

De bruidschat van ons moeder was een broedse kip en een gulden.

'Den boom in'

Als je vroeger bij het trouwen geen bier gaf aan de buurt, dan werd je 'den boom ingetrokken'. Dit betekende dat er twee levensgrote poppen in de bomen boven de weg gehangen werden, waarbij het opschrift te lezen was: 'die leer is voor de arme man die geen bier betalen kan'. Natuurlijk was dit 'volksgericht' een schande voor het bruidspaar.

Pastoor Goulmy in Den Dungen, een voorvechter van de drankbestrijding, verbood het gebruik vanaf de kansel omdat het gebruik nogal eens uit de hand liep.

Toen Huub den Boer (van hotel-restaurant-café Boer Goossens) ging trouwen, werd het bruidspaar geconfronteerd met dit verbod en Huub ging daarom naar de dorpsgeestelijke met het verzoek toch bier te mogen geven. 'Anders trekken ze ons gegarandeerd de toren in,' dreigde Huub. (Zijn huis staat pal tegen-

over de kerktoren van Den Dungen.) De parochieleider gaf met grote tegenzin toestemming en op de bewuste bruiloft werden er maar liefst 564 buikflesjes bier soldaat gemaakt, want 'het smaakte niet naar geld'.

'Toffele'

Het speelde in Berlicum, in begin jaren dertig van de twintigste eeuw. Een laatste stuiptrekking van het volksgericht 'tafelen'. Het werd veroorzaakt door de verbreking van een huwelijksbelofte. Een jongen en een meisje hadden al meer dan vijf jaar verkering. Ze stonden op trouwen en nou had de aanstaande bruid het toch opeens om onduidelijke redenen uitgemaakt! 'Het fortuin was bedorven', zoals dat heette. Dat konden de broers en de kameraden van de bruidegom niet op zich laten zitten. Zij juttten elkaar op en tegen de avond togen ze onder groot gejoel, bewapend met stokken en blazend op lampenglazen naar de ouderlijke boerderij van de bruid. Daar werd alles, maar dan ook alles kort en klein geslagen en met mest besmeurd. De karren werden 'in de knoop gelegd' (=onbruikbaar gemaakt) en zelfs het dak opgetrokken. Tafels werden merkwaardigerwijs gespaard in dit volksgericht. Heette het daarom 'toffele'?

Kift

Er ging een mooi bruidje over straat in Schijndel. De bruid was van arme afkomst en een oud wijfje dat de weelde zag, zei vol jaloezie: 'moet toch eens kijken. De erwtsoep hangt er nog aan!' (In de crisisjaren werd er bij de gemeentelijke bedeling erwtensoep uitgedeeld.)

Biecht

Bij de kapucijnen ging de jeugd het liefste biechten. De biechtvaders waren meestal veel milder dan de dorpsgeestelijken. Toen een jongen aan zijn kapucijnen biechtvader bekende dat hij een meisje gekust had, kwam de geestelijke met de vraag 'waar?'

Tinus gaf een onverwacht, eerlijk antwoord: 'Op de Wamberg!'

Fluiten

Een pasgetrouwd paartje sliep op afzonderlijke slaapkamers. Een vriendin die dat ontdekte, vond het maar vreemd en wilde er meer van weten. 'En als jouw man nou vrijen wil, hoe gaat dat dan?' 'Och,' zei de jonge bruid, 'dan fluit hij altijd.' De vriendin is nog niet tevreden met dat antwoord. 'En als jij nou vrijen wil?' vraagt ze verder. 'Oo,' zegt de bruid, 'dan ga ik naar zijn kamer en zeg simpelweg: 'had jij gefloten?'

Eersteklas

De ooievaar kwam door ons dorp en hij had een korfke vol eersteklas kindjes voor aan zijn nek hangen en een korfke vol gewone, stille baby's achter aan zijn staart. De kindjes van voor waren zo vrolijk en mooi! Die zongen uit volle borst. Zo van 'wij zijn de mooiste kindertjes van heel de wereld'. Ken je dat liedje ook? Niet!?! Dan heb jij achterin gezeten!

Trouwplan

Bij ons in de buurt bij een boer was nog één dochter thuis, maar die had al wel een poosje verkering. Ze zei op een dag tegen haar moeder: 'In het voorjaar meende ik toch maar eens te gaan trouwen.' Moeder zei daarop: 'Meisje, meisje, je moet het zelf weten, maar het zal je kontje varen.' Waarop het meisje er meteen ondeugend uitflapte: 'Krek moeder, daarvoor doe ik het ook!'

Bekentenis

'Ons Drieka,' zei Tinus, 'heeft maar twee jaar school gehad. Ze had haast niks, ze kon bijna niets en ze wist zowat niks. Maar ze trouwde en ze werd toch aangetimmerd.' (=ze raakte toch in verwachting)

Teen...

Wens

Er liep een Vutter met zijn vrouw door het bos. Opeens kwam er een toverfee uit de lucht gevallen en die zei tegen de man: 'Gij bent altijd een brave mens geweest, gij en daarom mag je een wens doen.'

De man dacht even na en zei: 'Nou, dan zou ik graag een vrouw naast me hebben, die twintig jaar jonger is.'

Woeps! Weg was de fee en de man was in een keer tachtig geworden!

Teen

De pastoor van de parochie Maria Magdalena had al lang last van een ontstoken teen. Daarom kwam er speciale verzorging voor hem in de persoon van een wijkzuster.

Het klikte geweldig tussen de geestelijke en de verpleegster en de teen genas snel. Maar de relatie tussen de twee bloeide zo op dat de pastoor besloot om uit het priesterschap te treden om met de verpleegster te kunnen trouwen. Toen dit gebeurde, zei men in de parochie van Maria Magdalena: 'Van teen komt tander!'

Hemels huwelijk...

En dan was er nog dat jonge paar dat op trouwen stond...

Het paar was onderweg naar de kerk en kreeg een gruwelijk ongeluk. Ze waren beiden op slag dood en gingen recht naar de hemel.

Toen ze bij Petrus aankwamen, zeiden ze dat ze de hemel wel schoon vonden, maar dat ze eigenlijk toch wel zouden willen trouwen, of Sint Petrus dat kon regelen?

Petrus beloofde z'n best te doen en na een half jaar kwam er eindelijk een pastoor in de hemel en konden ze trouwen. Het werd een hemelse huwelijksmis.

Dat kun je je wel voorstellen met al die cherubijnen en serafijnen!

Maar het wittebrood was gauw op en ze kwamen weer bij Petrus met de boodschap dat het toch helemaal niet was wat ze zich hadden voorgesteld van de trouw. Nou wilden ze scheiden, of Sint Petrus daar ook voor kon zorgen?

'Nou,' zei Petrus, 'jullie maken het wel flauw. Ge weet dat we een half jaar hebben moeten wachten voordat er een priester in de hemel kwam. Denken jullie nou echt dat hier ook nog ooit een advocaat komt?!'

Monotoon

'Ons vrouw is krek de brandweer. Ik ben amper binnen en dan klinkt altijd weer 'Doe dees, doe da...' verzucht Bert en hij vervolgt met: 't Enigste wat ik met ons Jaan gemeen heb, is dat we op dezelfde dag getrouwd zijn!'

Miet Schouten

Miet was de kasteleïnse van het laatste boerencafé van Middelrode. Zij was altijd vrijgezel gebleven. Toen Miet eens gevraagd werd waarom ze toch nooit getrouwd was, zei ze eerlijk dat ze nooit zo 'trouwachtig' geweest was. Ze had wel vrijers gehad, maar dat was niks geworden. 'Ik had alt jongens zat in m'n café,' zei ze. Moeder had daar eigenlijk ook wel een beetje de hand in gehad. Die zei: 'meiske, blijf maar bij mij' en Miet deed dat. Een vrijer die het echt meende met Miet, had zo'n 'hoge' voeten gehad; (hij had te veel eelt van de klompen op z'n voeten). Nee, Miet was nooit meer aan trouwen toegekomen. Toen moeder stierf, was Miet al achter in de vijftig en toen dacht ze: 'nou ga ik er maar niet meer liggen kloten met dat trouwen.' En toch, toen ze op het laatst veel alleen zat, dacht ze ook wel eens: 'ik wou dat ik maar kinderen had, dan was ik niet zo moederziel alleen...'

Dien

Dien uit Den Dungen zei eens ooit op de vraag van de pastoor waarom ze toch nooit getrouwd was: 'ja, ik had wel willen trouwen, maar ik kan dat geverrek aan mijn lijf niet uitstaan.' Haar broer had een andere opvatting: 'ons Dien die moet niet trouwen, want die kan geen kiendjes krijgen. Daar is ze niet voor ingericht.'

In de kruiwagen

Driek was getrouwd met Mina. Mina had twee houten benen. Als Driek te lang in de kroeg gezeten en teveel gedronken had, zei ie altijd: 'Ik zal vanavond nog wel in de kreuge moeten!'

Celibaat

Pastoor Jansen, zaliger gedachtenis, zei eens tijdens een discussie over het celibaat voor priesters: 'Pastoors mogen van mij best trouwen, als ik het maar niet hoeft!'

Plaagvragen

Waarom was Adam de gelukkigste getrouwde man ter wereld? Omdat hij geen schoonmoeder had!

Waarom heeft God Adam het eerst geschapen?

Om hem de kans te geven ook nog even iets te zeggen.

Nieuwe fiets

Je hebt zeker wel gehoord dat Prinses Juliana toen in '98, bij de trouwerij van Prins Maurits nog een nieuwe fiets heeft gekregen! En weet je ook waarom? Omdat Juliana toen haar eerste communie gedaan had!

Schaar

Nolda was een klein vrouwtje. Ze was al dicht bij de veertig en ze had nog nooit een vrijer gehad en nou had ze toch opeens sjans gekregen! Daar waren haar ouders wel zeer mee in hun knollentuin!

Toon, haar vrijer, was een grote kerel. Hij had het echt op Nolda geladen.

Ze gingen samen trouwen en dan zouden ze thuis bij Nolda gaan inwonen.

Nolda's moeder was er niet zo gerust op; niet dat Toon niet goed was of zo, maar dat verschil in grootte tussen die twee...

Op de huwelijksnacht waren Nolda en Toon op hun slaapkamer en moeder luisterde gespannen. Ze hoorde dat er nogal gerommeld werd, maar ze wist niet dat dat zo kwam omdat de naaste familie de pyjama van Toon voor de grap dichtgenaaid en de dekens aan elkaar gestopt had. Toon kon het allemaal niet vlot genoeg los krijgen en riep tegen Nolda: 'Haal eens een schaar!'

Daarop rende moeder naar de slaapkamer van het pasgetrouwde stel en riep: 'Nee, geen schaar, dan maar een dokter!'

Wijsheid

Toen Marie ging trouwen met Janus kreeg ze thuis veel wijze raad te horen. Wat haar altijd is bijgebleven en wat ze ook weer aan haar kinderen heeft doorgegeven is:

'Als je trouwt, moet je licht blij zijn, anders ben je het nooit' en 'Je moet in je huwelijk niet gauw mopperen, anders doe je het altijd!'

Kapelaan

Er was eens een kapelaan die in de missie was geweest. Nu die man terug was in de omgeving van zijn geboorteplaats, werd ie nogal eens ingeschakeld voor godsdienstlessen op de lagere school. Dat was een zegen voor de jeugd van de zesde en zevende klas, want die kapelaan plaagde die kinderen niet met de katechismus. Nee, die geestelijke gaf eigenlijk al levensbeschouwing toen het nog godsdienstles heette. Je mocht bij hem echt alles vragen. Levensvragen zogezegd...

En nou was het zo dat er dus in die hoogste klas van vroeger niet alleen maar jongens van twaalf, dertien jaar zaten. Er zaten ook opgeschoten pubers tussen die daar al aan hun eindopleiding bezig waren. Als zo'n knaap ook nog eens een keer was blijven zitten, dan was ie al wel veertien!

Het spreekt vanzelf dat zulke knapen ook al heel andere vragen hadden als de gemiddelde zesde-klasser.

Zo vroeg Gerrit, de grootste van de klas, op een keer: 'Kapelaan, wat is het verschil tussen verloven en trouwen?'

De kapelaan verschoot er niet van; zonder blikken of blozen zei hij: 'Gerrit laat me even denken, dan geef ik je zo meteen antwoord.'

En zo gebeurde het ook. De kapelaan had even nagedacht en zei toen: 'Gerrit, je moet je zo voorstellen: Je krijgt een spiksplinternieuwe fiets, da's verloven..., maar je mag er pas veel later gebruik van maken, da's trouwen.'

Gerrit was niet tevreden met het antwoord en vroeg toen: 'Kapelaan, mag je verloofd dan al wel een beetje bellen!?'

Genezen

De oude burgemeestersvrouw van Den Dungen is al in de negentig. Ze is ooit heel ziek geweest. Het was ooit zo erg dat ze tegen haar echtgenoot zei: 'Manlief, ik vrees dat ik je weduwnaar ga maken.'

Daarop reageerde de burgervader prompt: 'Dat kan, maar nooit voor lang!'

En of ze gauw beter werd!

De burgemeester vertelt sindsdien: 'Ik heb ons vrouw zelf genezen!'

Mevrouw werd honderdtwee!

Hippisch telefoontje

Een boer was naar de Hedelse paardenmarkt geweest. Zijn vrouwtje vertrouwde dat niet. Hij was zo lang weggebleven en had veel geld opgemaakt en niks meegebracht. De volgende dag wacht ze tot haar echtgenoot het land op is en doorzoekt al zijn kleren. Ze vindt een briefje met een telefoonnummer. 's Avonds bij het eten wil ze weten wat dat briefje te betekenen heeft. 'Och,' zegt de boer, 'dat is het nummer van iemand die een paard te koop heeft staan. Ik had er wel zin in, maar hij vroeg nog te veel.'

Er gaan een paar dagen voorbij en dan wordt de boer 's avonds opeens opgewacht door zijn vrouw. Hij ziet aan haar blik dat er niet veel goeds op komst is en wacht de bui maar af.

Als hij vlakbij is, snauwt zijn vrouw: 'dat paard van jou, verrekkeling, dat heeft hier vanmiddag opgebeld!'

IK LŌOP WEG .. GE HET GELEÈK
JONGE .. AKKET KOS DIKKET ŌOK ..

Roddy

Schietgebedje

De oude vrijster moest altijd bidden. Ze maakte van die korte gebedjes: 'Lieve Heer, ik weet dat het niet goed is om veel voor jezelf te vragen. Daarom vraag ik voor ons moeder een knappe schoonzoon, asjeblijft.'

Bijdrage

Ze kwamen rond voor een bijdrage voor het nieuw te bouwen bejaardentehuis. Driek deed open, hoorde van het goede doel en zei royaal: 'ik zal ons schoonmoeder sturen!'

Lappen

Toen Tieske weduwnaar werd en met twee kleine kinderen achterbleef, ging hij op zoek naar een nieuwe vrouw. In de buurt zei men toen dat die twee kindjes toch maar lelijke lappen op zijn vrijersbroek waren.

Eer

'Gij hebt toch wel veel geluk gehad om zo met een officier te trouwen,' zegt de ene vriendin tegen de andere, nadat ze elkaar in geen jaren gezien hebben.

Marie knikt. 'Ja, zeg dat wel. En morgen wordt ie met militaire eer begraven!'

Bon-pa...

De Belg en de Limburger spreken van bon-pa als zij opa bedoelen. Hoe heet een schoonmoeder in België?*

Depressie

Ze was in een post-anale depressie beland en wou alleen nog dood...

JOLLIE MIETJE IS AALTIJ
HAONTJE DE YURSTE GEWIJST ..
VULSTE WEEÏ VUR DURREN
AAUWER .. ZE VREET AL MEET D'R
ZISTEN THUIS .. EN MEET TTROUWE
MOEÏ ZE OOK HARDLÖÖPE

Robby

Verhinderd

Een man had heel goeie plaats en voor de voetbalwedstrijd PSV-Ajax. Hij zit amper op zijn plaats of er komt een man naast hem staan met de vraag: 'Is deze plaats naast u bezet?'

'Nee,' is het antwoord, 'daar zit niemand.'

'Da's toch niet te geloven, zo'n goeie plek en dan onbezet bij zo'n belangrijke wedstrijd...'

'Nou,' zegt de man die er al zit, 'het zit zo: die plaats is eigenlijk van mij. Ik zou hier vandaag met mijn vrouw gezeten hebben, maar die is pas gestorven.'

'Och, da's wel heel erg..., gecondoleerd... Maar kon u dan niemand vinden die die plaats overnam. Een vriend of een buurman of zo?'

'Nee,' zei de weduwnaar toen, 'die zijn allemaal op haar begrafenis.'

Wending

En zijde gullie nog bij mekare?

En de vrouw ok nog?

Makkelijk

Driek Verhagen woonde naast het kerkhof. Hij had acht opgeschoten dochters. Een van hen zei op een avond: 'Vader, het is toch maar griezelig als wij met onze vrijers zo door het donker langs het kerkhof naar huis moeten komen.'

Driek antwoordde: 'het zijn de makkelijkste buurlui die ge kunt hebben.'

Mensen, maak van het huwelijksbootje toch geen oorlogsschip!

LACHEN OVER DE DOOD

SPREEKWOORDEN EN UIT- DRUKKINGEN DIE VER- BAND HOUDEN MET DE DOOD:

Op oudere kerkhoven, waar de cultus van de dood echt floreerde, kun je allerlei leerzame Latijnse spreuken tegenkomen:

Sic transit gloria mundi. (Zo vergaat de wereldse roem)

Omnia vanitas. (Alles is ijdelheid)

Ars longa vita brevis. (De kunst duurt lang, het leven kort)

Lux est umbra Dei. (Het licht is de schaduw van God)

Tempus fugit. (De tijd vliedt heen)

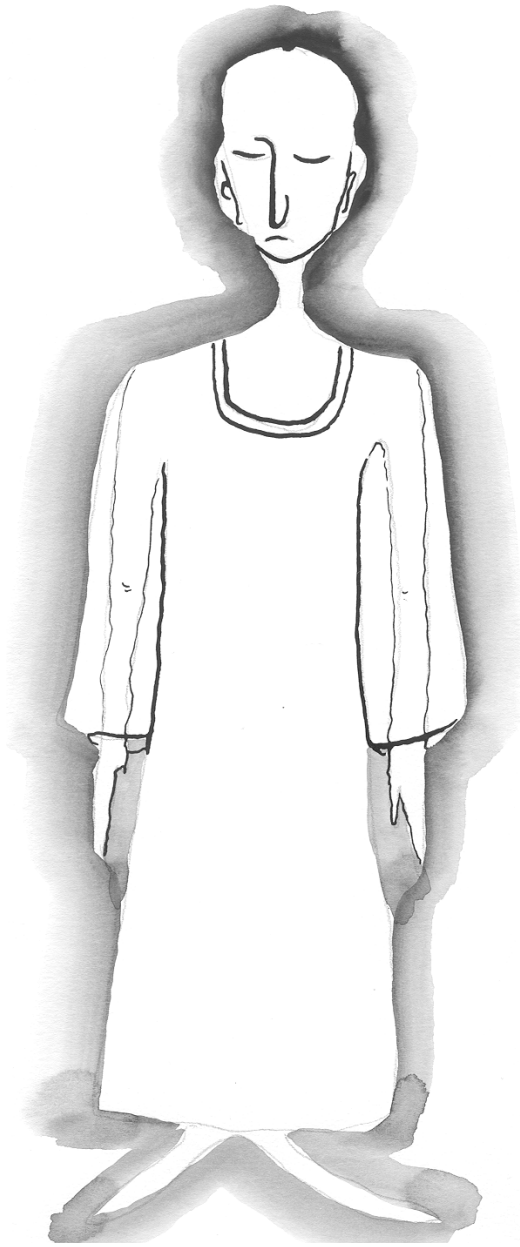
Memento mori. (Bedenk dat gij moet sterven)

Zeer zeker fraaie spreuken, maar in Brabant en Nederland kent men nog heel andere:

Doodgaan is niks, maar ge wordt er zo stijf van...

Doodgaan is niks, maar ge moet zo lang stil liggen.

Als je veel koffie drinkt, dan bende lelijk als je dood gaat.

Je laatste hemd heeft geen zakken.

De dood heeft altijd een oorzaak.

(Excuus overbodig)

Onze vader zei vroeger: 'als ze praten van ocharm, dan ben je straatarm of je ligt achter de beukenheg'.

Je laatste hemd heeft geen zakken.

Beter Deuteren bij je leven dan Den Bosch bij je dood.

(Beter iets dan niets.)

Ze zal 'm gauw doodkietelen!

(Gezegd wanneer een jonge vrouw een rijke bejaarde echtgenoot trouwt.)

Ge kijkt als de dood van Ieper!

't Gaat niet slecht met mij; ik zal mijnen dood wel halen.

(Ironisch gezegd door iemand die net hersteld is van een ernstige ziekte.)

Als ik zo moest sterven..., dan zou ik 't niet overleven.

Ik ging nog liever dood dan dat ik zo moest sterven.

Het zijn niet de besten die onder de grootste grafstenen liggen.

Die zal nog veel van omstoten kosten als ie staande sterft.

(Gezegd van een veeleisend, deftig persoon)

Als ge benauwd leeft, dan moet je benauwd sterven.

Wie zalig wil sterven, moet de naaste familie laten erven.

Met 'n tuintje op uwen buik ligge. (p. 96)

Ik ga nog liever dood dan dat ik mezelf in het crematorium laat opstoken.

Daar is een haan van de riek gevallen.

(Gezegd wanneer een voornaam persoon gestorven is.)

Laat je eigen niet kisten...(voor ge dood zijt.)

Gij trapt straks in den hemel alle engelnesten dood.

(Gezegd van iemand die overal dwars doorheen gaat.)

En ik sloeg hem..., als ik hem geraakt had, had ik hem wel dood kunnen slaan.

Naar huis? Ik ga niet naar huis, want thuis gaan de meeste mensen dood!

(Gezegd door iemand die teveel plezier beleeft om naar huis te gaan.)

Als ge 's morgens goed eet en 's avonds goed eet, dan zult ge overdag niet sterven, zei de boer en hij ging 's nachts dood.

Ze hebben 'm d'n houtere jas aangetrokken,' zei een kerkhofbezoeker uit onze jeugd, staande bij het graf van zijn vriend.

Hij is net als de varkens, hij doet pas goed als ie dood is.

Val dood, leefde gij ook nog!

Gelijk hedde, kepot gòdde.

(Gelijk heb je, dood ga je.)

Gezegd wanneer men iemand ongaarne gelijk geeft.

Ze leggen hem achter de beukenheg.

Ze zal 'm gauw doodkietelen!

Op het kerkhof liggen de doden en liegen de levenden.

Als ge vroeg dood gaat, kunde vroeg in de hemel komen.

Hij stinkt al naar de schop.

(Hij zal gauw sterven)

Hij ligt met z'n pisser op het strooi.

(Hij is op sterven na dood.)

Naar het pierenkuiltje gaan.

Hij gaat hemelen.

Hij is gestorven als een heilige.

Ge gaat niet dood, als ge adem blijft halen en Bestse honing eet.

Er is geen mooiere dood, dan 's morgens dood wakker worden.

Die eet de zuurkool niet meer op.

Die zal de nieuwe aardappelen niet meer halen.

Die zal de koekoek niet meer horen.

Die haalt de boterboontjes niet.

Die zal er geen zak zout meer opeten.

Als ge één mier doodt, komen er honderd op begrafenis.

Met strakke billekes liggen.

Dood doet niet zeer.

'n Varken wordt na zijn dood nog 'geleerd'.

(Geleerd betekent hier op de leer (=ladder) gehangen)

Geen luis om dood te doen.

Vriezen we dood, dan vriezen we dood.

Aprilse poot, meise dood!

(Plant vóór april, anders rust er geen zegen op, want wat je te laat begint, zal mislukken.)

Onder de groene zoden liggen heet in Den Bosch *'met 'n tuintje op uwen buik ligge'*. (In het Engels heet dat *pushing up the daisies* en in het Duits *sich die Radieschen von unten angucken*.)

Zo dood als een pier is in het Engels *as dead as mutton, as dead as a dodo* of *as dead as a doornail*; in het Duits is dat *mausetot*, in het Brabants *keidood*.

'Het is hier ook altijd iets,' zei de jongen, 'nou heeft onze vader zijn nek weer gebroken.'

OVER DE VOORBEREIDING OP DE DOOD

De heilige olie

Vroeger waren er veel oude gebruiken. Was er iemand héél erg ziek, dan werd er pas de dokter bijgehaald. Die bekeek dan of er een pastoor moest komen. Was het menens, dan werd de pastoor gewaarschuwd door een van de buurlui. Telefoon was er toen op de meeste plaatsen nog niet. Het gebeurde ook wel eens 's nachts dat de pastoor moest komen. Hij werd dan voorafgegaan met een lantaarn.

Bij het bed van de zieke gekomen, werd eerst de biecht afgenomen als de zieke tenminste nog bij kennis was en dat ook wilde. Anders kreeg ie alleen maar de heilige olie.

Rond het ziekbéd werd veel 'gebid'. Door de familie en de buurt werd er gewaakt en gebeden voor de stervende.

Volgde de dood, dan werd er nog meer gebeden. De spiegels werden omgehangen en de vensters gingen dicht. Bij de dode werd net als bij de zieke gewaakt....

Ten volle bediend

Tinus was al heel lang ziek en nou was het eind toch echt in zicht. De familie werd bij mekaar getrommeld en Tinus zou bediend worden; 'ten volle bediend'.

Tinus kreeg een kaars in zijn handen en de familie stond allemaal om het ziekbéd heen te bidden voor een zachte dood.

Het duurde nog heel lang voordat Tinus echt ging hemelen.

Een van de dochters werd het te machtig; ze had het niet meer en riep: 'Vader ga toch asteblijf gauw dood, anders verbrand je dalijk je handen nog!'

Vader ga toch asteblijf gauw dood, anders verbrand je dalijk je handen nog!

Verspreking

De pastoor kwam met 't Ons Heer. 't Ging niks goed met Hannus d'n Boer. 't Vrouwke moest z'n best huilen. De oude herder zei vanalles om het vrouwke te troosten en al pratende werd ie naar de opkamer gedirigeerd, want daar lag de zieke op het laatste sacrament te wachten.

De pastoor zei dat het oliesel niet altijd de dood en het laatste hoefde te betekenen en zo en dan stoot ie ineens gruwelijk hard zijn hoofd aan de lage deurstijl. Als de geestelijke geen sterren meer ziet, begint ie met de ceremonie op de opkamer. De zieke is al ver heen, dat heeft de pastoor al gauw gezien. De geestelijke spreekt de gebeden en wat troostrijke woorden en maakt aanstalten om weer te gaan. En dan, oeioei, stoot ie toch weer zijn hoofd dat het davert en dat is te veel...

De pastoor vergeet de zieke, de troost en het jankend wijfke en zegt: 'Wa zulde hier dalijk toch 'n verveel hebben mee da gekrengel mee da lijk!'

Onnozel

De oude pastoor was heel hard op de stenen gevallen. Hij bloedde uit zijn neus en oren en hij was van zijn stokske.

De kerkmeester die hem vond, dacht dat ie dood was en belde snel de dokter.

Hij liet de gevallen pastoor ook maar meteen bedienen door de kapelaan.

De volgende dag was de pastoor bij kennis en het viel mee. De kerkmeester zocht hem op en vertelde voorzichtig dat ie de pastoor ook al het laatste sacrament had laten geven.

'Verdorie,' zei de pastoor, 'ge zoudt zo nog doodgaan zonder dat ge 't zelf weet!'

Verzuchting

Een man die steeds meer mankementen kreeg, veel pijn had en alleen nog in een rolstoel kon zitten, verzuchtte:

'En nou wou ik dat ik morgen 'ns dood opstond!'

De heilige olie.

De laatste scheerbeurt

De kapper rekende een dubbeltje voor het scheren van levenden, voor doden kostte hetzelfde karwei een kwartje. Het gevolg van dit prijsverschil was dat de kapper vaak op het laatste moment opgetrommeld werd om de stervende te scheren. Bij de kinderen van de V., oude vrijgezellen die op de ouderlijke boerderij waren gebleven, was Hannus gestorven.

De kapper was besteld en ging gewapend met scheermes en schaar op pad.

Aangekomen bij de oude boerderij wees Bertha, de ongetrouwde zus van de overledene, hem de weg naar de bedstee waar de dode Hannus lag. Terwijl de jonge kapper doende was, kwam Hannus plotseling tot leven. Het kappertje schrok zich een ongeluk en waarschuwde Bertha.

Deze reageerde heel knorrig, maar ging met de kapper mee. Ze keek in de bedstee en zei: 'Hij is hartstikken dood.'

'Nee,' klonk een zacht protest, 'ik ben nie dood!'

'Hou stil gij,' snauwde de boerin, 'd'n dokter zei da ge dood waart en die zal 't toch zeker beter weten!'

Bot

Op een andere plaats werd de barbier eens voor de laatste scheerbeurt geroepen. Het lijk lag opgebaard op de opkamer en de vrouw des huizes bracht de kapper naar haar overleden echtgenoot.

De barbier werd alleen gelaten bij zijn karwei. Hij was een paar minuten bezig, toen er duidelijk een reactie kwam van de 'dode'. De kapper verbleekte en vertelde de vrouw ontsteld dat het lijk zojuist was opgeleefd.

De vrouw deelde in de consternatie en reageerde vertoorn: 'gebruik dan ook een scherp scheermes!'

*Nou, Tinus ik heb gehoord dat ge nie meer rookt...
en bedankt voor al de klandizie...
Ik zal je maar 'ns stevig aanpakken en goed kort knippen,
want ge zult 'r even mee voort moeten, jongen!*

Voorafgaand aan de laatste reis

De dorpskapper knipte de doden nog en schoor ze. Hij buurttte dan met die dode dorpsgenoten. Zo van: 'Nou, Tinus ik heb gehoord dat ge nie meer rookt... en bedankt voor al de klandizie... Ik zal je maar 'ns stevig aanpakken en goed kort knippen, want ge zult 'r even mee voort moeten, jongen!'

De kapper sloot dan netjes de kaken. Hij had daarvoor speciale plak en als die aangebracht was, kreeg de dode even een das over kop en kin geknoopt...

Soms werd er een dik boek onder de kin gelegd.

IT WAAR IRST JAONUS VAN STIENE ..
TOEN KEES VAN DOORE ..
EH NAA WIR DRIKKA VAN NILLIS OOME ..
AMMOL KORT OP MEKAARE ..
DES VOLGENS MEN VERRAOTE WEEERIK ..

E. Robb

DIALOOGJES

'Dokter, moet ik nou nog lang zonder zout?'

'Ja, tot uwen dood toe.'

'Oe, da vind ik wel erg...'

Korte stilte.

'En dan, dokter?'

'Dan kun je ermee stoppen.'

'Oo, gelukkig!'

'Oo en jullie omen Dórrus is dus ook dood?' vraagt Janus zijn maat.

'Ja, drie dagen geleden is ie op z'n negentigste gestorven.'

'En is ie tot het eind goed bij zijn verstand gebleven?'

'Dat weten we morgen pas als we bij de notaris z'n testament te horen krijgen.'

'Ze hebben d'n Tomp dood gevonden in enen hooiberg.'

'Die zwerver dood? Ik heb 'm pas nog gezien met z'n zak op z'n rug! Nou, dat zal dan een schoon lijkstoet worden!'

'Och man, die deed aan God of gebod. Die wordt niet begraven. Die wordt gewoon naar d'n destructor gebracht en tot kattenvoer verwerkt.'

'Zo heb ik 't nog nooit op een viool horen spelen!'

'Is Has nou ook al dood? Hoe oud was Has?'

'Zesennegentig.'

'Dan mag ie niet klage.'

'Doet ie ook niet!'

'Waarom is ie gestorven?'

'Hij had de griep.'

'Oo, gelukkig niks ernstigs.'

'Ik hoor zojuist dat de oude heer Dodaars is gestorven. De dood heeft hem in zijn slaap verrast.'

'Och wat erg... Hij weet er zelf dus nog niks van!'

'Buurman, zouden wij dat zwarte pak van jullie vader mogen lenen?'

'Natuurlijk wel, maar waar hebben jullie dat voor nodig, als ik vragen mag?'

'Onzen ouwen omen Driek is gestorven en die willen wij passend begraven.'

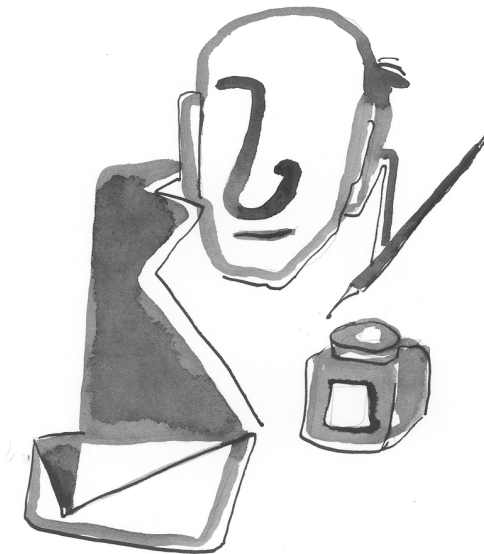
'Oo, vanzelfsprekend kunde dan dat pak lenen.'

Na 'n maand of drie vraagt de buurman: 'Krijg ik dat pak dat ge geleend hebt ook nog ooit terug?'

'Dat zal niet meevallen, want dat heeft onzen omen Driek aan!'

Aan de tap na de laatste mis zegt Kees: 'Wat heb ik 't getroffen met ons vrouw... Ze is 'n engel!'

'Oo,' reageert Gret, 'de ons leeft nog.

WIJSHEDEN

Als het leven een droom is, is de waarheid de dood.

Het leven is een omweg naar de dood.

Aldus Cornelis Verhoeven in 'Waar het oosten ophoudt, begint het westen'.

Cornelis Verhoeven publiceerde ooit in het Brabants Dagblad een stukje met de titel: Voor de kalender.

Ook daarin stonden enkele wijsheden omtrent leven en dood:

De ouderdom brengt ons niet dichterbij de dood, maar dieper in het leven.

De dood heeft altijd een oorzaak: niemand overlijdt aan zijn sterfelijkheid.

... EN IKKE MAR WERKEN ...

Edvard

DE DOODGRAVER

Waarschijnlijk staat de dood nergens in Nederland duidelijker midden in het leven dan in het 'katholieke zuiden'.

Kriest d'n doodgraver, dat was nog eens een wijze mens. 'De dood en 't weer zijn rechtvaardig; ze zijn voor iedereen gelijk' en 'als de dood ermee gemoeid is, gade gelijk.' Hij zei ook ooit: 'Met de ziekte van Alzheimer worde al verstrooid voordat ge gecremeerd bent!'

Hij 'vermaakte' soms bestaande uitdrukkingen. Hij zei vaak: 'D'n ene z'n brood is d'n andere z'n korstje kaas.'

Kriest d'n doodgraver heeft er al veel ondergestopt op het kerkhof van ons vroeger dorp. Hij was zogezegd nogal vertrouwd geraakt met de dood.

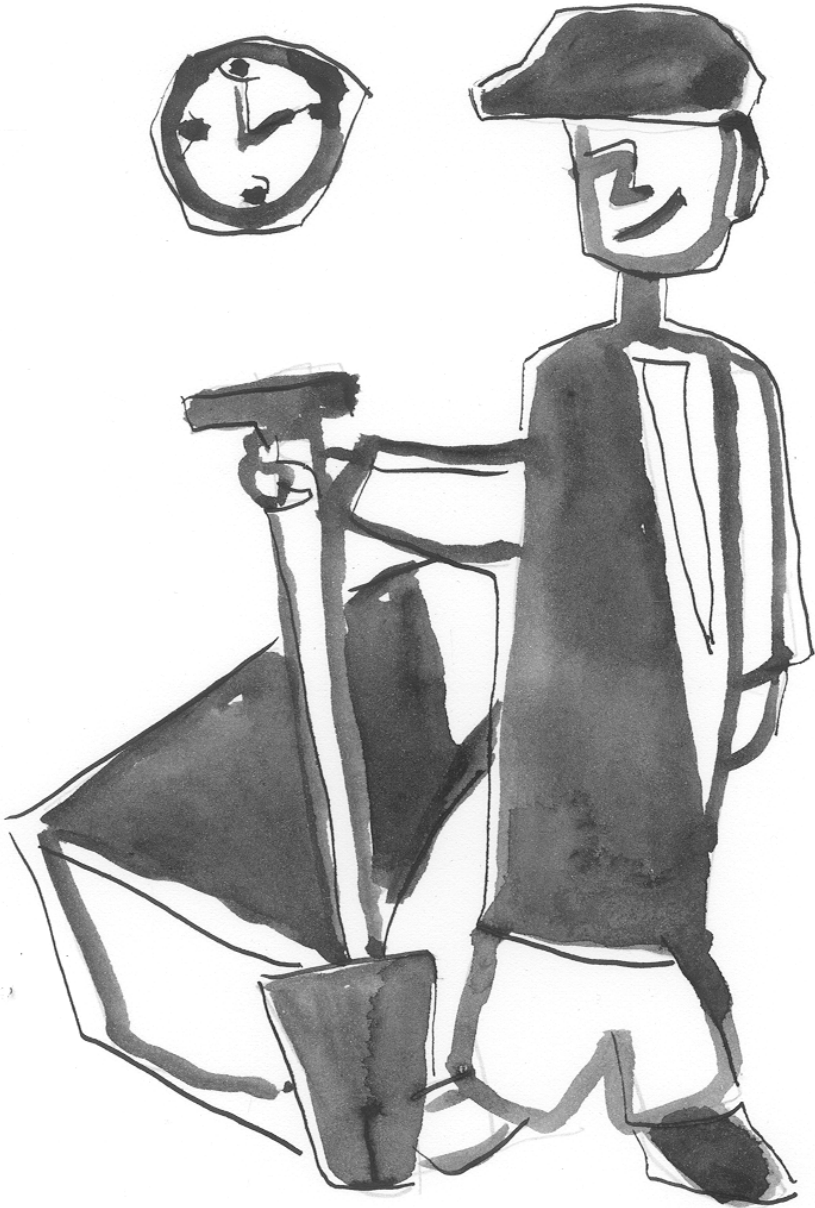
't Is hier rustig al hedde toch veul volk onder oe', was een van Kriesjes leuzes.

Hij wist alles; als er een lijkstoet door het dorp trok en ge aan Kriest vroeg: 'wie is er dood?' dan zei ie het meteen: 'de voorste!'

Kriesje d'n doodgraver was bezig op het kerkhof. Hij was een graf aan het delven.

Er kwam een kennis van Kriest voorbij en die vroeg: 'Is d'r al weer iemand dood?'

'Da's wel te hopen,' zei Kriest, 'want die wordt hier straks om 2 uur begraven.'

Kriesje.

Kriest vertelde dat ie familie had in Gemonde en daar hadden ze nog eens een plezierig kerkhof! Ja, dat was wel de gezelligste dodenakker van alle die hij kende! Want, zo zei hij met 'n lach, als je daar op d'n Hoogert begraven lag, dan mocht je in het weekend naar huis!

Kriest had eigen uitleg voor de afkorting R.I.P. die je op het kerkhof zo veel zag.

Dat betekende volgens hem: 'recht in't putje'.

'Het is hier de laatste tijd wel raak in ons buurt. In nog geen drie weken zijn er al vier mensen gestorven. Je zou er haast om gaan verhuizen,' zei de kapper tegen de doodgraver. 'Och,' zei die, 'ge kunt de dood toch niet ontlopen. Ik zeg altijd maar, laat sterven, wie sterven wil, als mijn vrouw maar geen weduwe wordt.'

Het hielp niet; ze stierf.

'Hier ligt ze nou.... Wat erg!'

'Och, het had nog veul erger kunnen zijn. We hadden er allebei kunnen liggen.'

'Navenant ik zoveul volk onder me heb, verdien ik maar weinig,' vond Kriesje d'n doodgraver.

Kriesje bedacht ook grafschriften; hij dacht aan de toekomst, zogezegd...

Zo had ie al ooit bedacht:

Hier ligt kapper Blom,
die knipte tot je glom.

Hier rust de oude Pruis,
z'n geld rust in de kluis.

Voor zichzelf had Kriest gedicht:

*Hier ligt uwen doodgraver Kriesje;
eindelijk eiges in 'n kiesje.*

Toen de miljonair van het dorp begraven werd, liep er veel volk in de lijkstoet te janken, maar Kriesje d'n doodgraver jankte wel het hardste van allemaal.

Toen vroeg er iemand waarom hij toch zo'n verdriet had; hij was toch geen familie of niks?

'Nee, daarom krèk,' snikte Kriesje.

Kriesje was zelf ook al niet zo jong meer en nou had ie pas sinds kort voor zichzelf een mooie grafplaats gereserveerd. 'n Plekje vlak onder de treurwilg bij de Calvarieberg midden op het kerkhof. Kriest was er zelf goed over te spreken en hij wou het ook graag aan iedereen vertellen.

'Kom 's kijken', riep ie als je langs kwam en dan nam hij je mee naar zijn grafplaats en zei met gepaste trots: 'Kijk, daar kom ik nou straks te liggen, als ik het nog mag beleven...'

Tegenover de doodgraver klaagde de begrafenisondernemer dat ie 't de laatste tijd zo druk had, dat ie al drie lijken had moeten laten lopen...

Kriesje d'n doodgraver was ontaard zuinig. Hij wilde zich later voor de helft laten begraven; zo tot aan zijn middel... Dan kostte dat veel minder, dacht hij, want dan kon ie nog mooi zijn eigen graf bijhouden!

DE PRUVER

Toen het drankorgel, dat algemeen 'de pruver' genoemd werd, 's op herhaling kwam bij dokter Trügg, zei die da d'n alcohol heel slecht was. 'Alcohol doodt langzaam, Van Lith,' had ie gezegd.

'Da komt goed uit, dokter,' had de pruver geantwoord, 'ik heb 'r ook niks geen haast mee!'

Daarna mopperde hij: 'En toch zijn d'r meer ouwe pruveras as ouwe dokters!'

Toen ie weer 'ns bij de dokter kwam omdat het hem niet zo goed ging, kreeg ie te horen dat er twee mogelijkheden voor hem waren. De pruver dacht aan roken of drinken, maar 'nee', zei de dokter met een hatelijke lach, 'gij kunt kiezen uit begraven of cremen!'

Ooit vroeg 'ns iemand aan de pruver: 'Weet jij wie er ook dood is?'

Nee, dat wist de pruver niet.

'Onzen omen Toon' was het antwoord.

't Zijn ook altijd dezelfde die kapot gaan,' was de reactie van de pruver.

De organist ging met Kerstmis op het koor in de kerk dood en opoe d'n Bies zei: 'Maar wat is dat toch een mooie dood! In de kerk en dat met Kerstmis!'

'Nou,' zei de pruver, 'dan laat mij toch maar in het café bij Anna van Zuijnen de pijp uit gaan!'

Van de pruver, die schielijk doodbleef in café Kerkzicht, zeiden ze: 'Die had 'n zachte dood. Ge zult zo sterven met de jenever tussen je tanden!'

De pruver zat in een kaartclubke, samen met Dorus van Uden, Jòs van Peren en Toontje Pennings. Laatstgenoemde moest nogal vaak gemaand worden om in te zetten, om te lappen voor het volgende kaartpotje.

Laat Toontje nou toch schielijk overlijden.

Natuurlijk ging de voltallige kaartclub naar de begrafenis in de kerk. In die dagen ging je nog naar voor langs de kist om het bidprentje op te halen. Ons pruverke slofte ook naar voren en toen ie bij de kist van zijn kaartmakker kwam, kon ie het niet laten; hij klopte op de kist en riep: 'Lappen Toontje!'

Lappen!

CITAATJES EN DICHTJES OVER DE DOOD

De gemeentearbeiders beurden wekelijks *f* 12,50 schoon, waarvoor ze tekenden met een kruisje, omdat ze - vader kende veel geleerde woorden - analfabeet waren. Het was niet veel, maar genoeg, want ze hoefden niet hard te werken en ze werkten dan ook niet hard. Vader zei dat ze een revolver droegen, waarmee ze eenieder mochten doodschieten die nog langzamer werkte dan zij. En dat op de grafsteen van een gemeentewerker stond geschreven: 'Hier rust hij verder'.

(Jan Naaijkens, Hilvarenbeek in 'Het dorp van onze jeugd'.)

Het einde (fragment)

*Eens gaat het komen voor ons allen,
de laatste dag, de laatste nacht.*

*Eens gaat het komen voor ons allen
en ziet de ziel de bloesem vallen
van levensboom die winter wacht.*

*Eens gaat het voor ons allen komen
als de laatste lichte dag verbloeit,
eens gaat het voor ons allen komen
de laatste nacht met laatste dromen
die dan, rimpelloos in de dood vervloeit.*

(Piet Pennings sr., Grave.)

*-D'n dieje is al vergete
veurdettie dood waar-,
heerde ik iemes zeige,
nao 'n begraffenis.
Mee zoiets in oew ore
kregde enen helen aandere
kijk op droefenis en raauw.
-Hij leut niks aachter
ès nog wè onkoste-
zin wer enen aandre.
Zo begraafde toch gene mens!*

(Uit: Hot en Aar um oe hene, Ivo van Dinther, Geffen.)

Op nabestaanden

*'Och! van den doode niets dan goed!'
Dit laat ons meestal raden,
Dat, toen die doode levend was,
Hij hoorde bij de kwaden.*

(Bernard van Dam, Eerde.)

Cees Robben schreef een stemmig gedicht op de droeve datum van Allerzielen:

*'t Donkert vruug... en lange daoge
liggen op 't zwarte laand
Leeg... verlaote... en gedoke
in den rouw... van alle kaant...
In de weemoed van de schemer
staon de boome kaol en bloot...
In de lochte... grauw en rouwig
hangt den huiver vur den dood...*

(Cees Robben, Tilburg) In: Een 10 voor Robben.

Hèrrest (fragment)

*Es 't hèrrest is, ès 't hèrrest is,
Stao ik efkes stil bè'n graf.
En 'k zie: òn 't echte lève gao
toch aalt d'n dood vurraf.*

(Bertus van der Zanden, St. Oedenrode)

Wijlen Ad de Laat maakte soms, weemoedige Brabantse liedjes, over leven en dood:

D'n umweg (fragment)

*'t Leeve dè is,
't leeve dè blef 'nen umweg
en daor komme we noit mer van trug
'k zó wille dè'k 's erres 'nen handwijzer zaag
mar 't leeve van giestere is de krant van vandaag*

Allerzielen, feest van droefenis

*Van de kaauwelijk kreunende, kaol beum valle
de uurste, hòst bevrorre zeuj
in de bonte, bruin blaojer op de èikewalle,
dur de dun, teer hèrfstdreuj...*

*De leste blaojkes die van de beum afviele
make de mins zó triestig ès z'n kerkhof.
Dè duut 'm mee al denke òn d'n allerziele
en 't truggaon van alle schòn's tot stof...*

De gerechte dood

*De dood is heel rechtvaardig,
rechtvaardig is de dood!
Geen rijke die het afkopen kan,
geen arme die het ontlopen kan!*

Bidprentje

*Ès ge òn't buukske van 't leeve
al wè ge kunt vort he't gegeeve,
kredde teleste 'n gaauwe rèndje
schòn gedrukt zoo op oew prèntje*

*Op 't kerkhof,
al is't nie mooi;
liege de leevende
en ligge de dooi.*

*Ge wordt d'n himmel in gepreze,
ge hagget alzeleeve al beweze:
God, ge waart toch zònne goeie
d'r zulle grif ok traone vloeie...*

*Mar sommigte die zulle zachjes zegge:
lòt 'm aachter de heg weglegge,
schònne praot die vult gin gètjes,
begrave gaauw; opgerùimd stò nètjes!*

(Naar Bernard van Meurs.)

Boomptraot

*Twee beum op 't kerkhof
stòn zoo wè te buurte.
't Weer is kèltig grof,
in de locht zit guurte.*

*Ze flùist're um burte,
knikke, dèsse't verstaon.
Takke zwiep' en spurte,
mi de wend begaon.*

*Ze he'n 't over de dooi.
't Begrave en't kremeere,
vijne de stoete toch wèl mooi,
kunne ze alted nog op tere...*

(Naar Bernard van Meurs.)

Vat 'r nog inne!

*Gingde dood, dan wier 't veul bidde.
'n Strooike en dik alle vensters dicht.
Ok mi d'n dooie in d'r midde,
viete ze d'r nog inne toch allicht.*

*Witte wè 't leste waar wè ze dan zinne,....
Witte wè ze dik dan gauw nog efkes dinne?
Ze vieten 'r nog inne, inne, inne, en nog inne...!*

(Uit een lied, geschreven voor de groep Linnegoewd. Op de CD 'Dik vur mekare', 'Brabants op z'n Best', deel 2)

ANEKDOTEN OVER DE DOOD

Op de leer

In Den Dungen deed vroeger een dorpsomroeper de ronde, Wout d'n Otter genaamd, ook wel 'Wout Sijn' genoemd. Toen er iemand stierf in het dorp en de klokken werden daarvoor geluid, riep Wout tegen zijn buurvrouw: 'Hurde 't Jaon, de pestoor trekt 'r wir innen op de leer!' (De uitdrukking 'op de leer trekke' (= op de ladder trekken) komt van de varkensslacht.)

Voorop

In hetzelfde dorp woonden in het begin van de twintigste eeuw de 'kinderen' van Alebeek, meergenaamd 'de maagjes'. Het betrof een broer en twee zusters, allen ongetrouwd.

Van de gezusters Sien en Bet werd laatstgenoemde op latere leeftijd dement. Toen Jan, de broer, als eerste overleed, ging de begrafenisstoet naar de kerk en Bet vroeg haar zus in een 'helder' ogenblik: 'Waar is onze Jan nou toch?' Sientje antwoordde daarop vlot: 'Hou maar stil, want onze Jan ga voorop!'

Voor de dood niet bang

Toen Smitske de honderd was gepasseerd vroegen ze hem of ie niet bang was voor de dood.

'Ikke nie,' zei Smitske, 'op mijnen ouwer wordt er nie veul meer gestorven!'

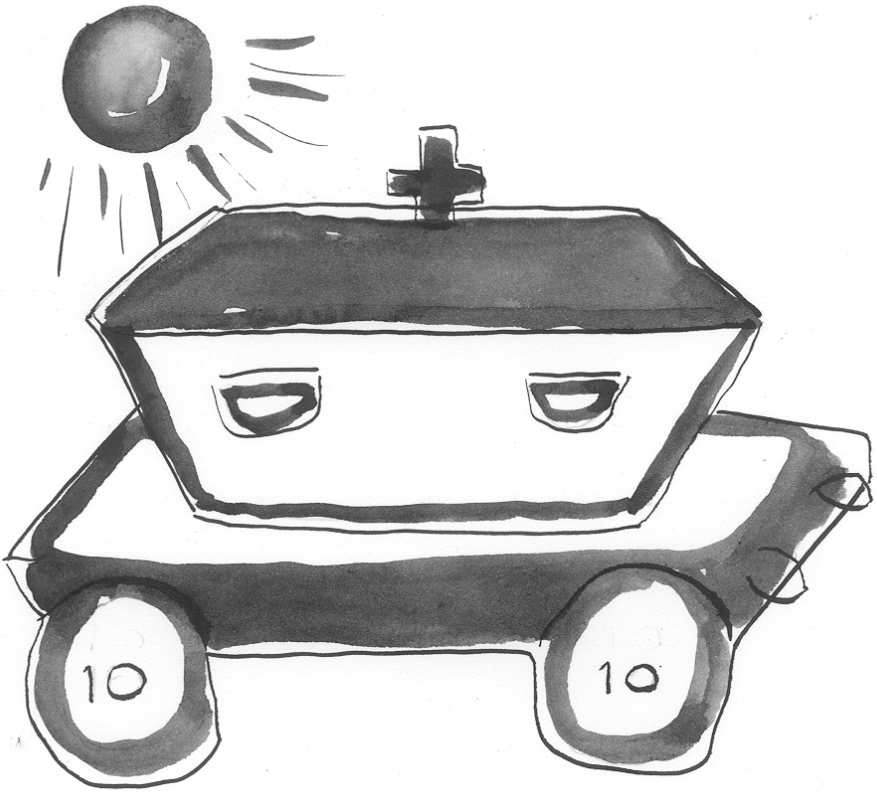
Huisarrest

De pastoor wilde Janus van Betjes op zaterdag begraven, maar hij kreeg er dat bij Betje niet door.

'Nee, nee, maandag pas,' zei ze 'en niet eerder!'

'Waarom niet?' vroeg de pastoor.

'Hij is zondagavond nog nooit thuis geweest, maar deze keer wel, dat zeg ik u!'

Lijkwagentje. (p. 125)

Laatste wens

Drie gebroers, Hannus, Driek en Dorus wonen samen op het ouderlijke boerderijtje en leiden sinds jaar en dag een simpel landbouwersbestaan. Althans dat geldt voor Dorus en Driek.

Hannus is altijd een vrijbouter geweest, bezoekt vaak de kroeg en laat zijn broers maar dorsen.

Dan wordt Hannus opeens erg ziek. Hij gaat zienderogen achteruit en op zijn sterfbed beveelt hij zijn twee hard werkende broers er na de koffietafel van zijn eigen begrafenis maar eens een paar stevige borrels op te vatten.

Hannus overlijdt en wordt begraven. De koffietafel volgt. De familie is voltalig aanwezig en het wordt er heel gezellig. Na het wittebrood met kaas, wordt volgens de wens van de overledene de borrel geserveerd. Als Driek en Dorus een glaasje genuttigd hebben, maken ze aanstalten om naar huis te gaan.

Het vee wacht en ze hebben hun middagdutje ook al gemist. Een familielid wijst hen erop dat het toch niet geheel volgens de wens van wijlen Hannus is. Daarop zeggen de broers: 'Onze Hannus heeft goed lullen, die kan lekker blijven liggen, maar wij moeten gaan werken!'

Begrafenisfeest

Harrieke Prinsen uit Berlicum vertelde dat hij als jongetje eens op de kaas had gemogen bij de begrafenis van een oud-oom. Het beviel hem heel goed in die dagen, toen roggebrood nog gebruikelijk was. Geestdriftig had hij zich met volle mond laten ontvallen: 'En as onze grootvader dood is, dan hebben we weer feest!'

Die uitlating werd niet in dank afgenomen en hij kreeg een fikse oorvijg van zijn vader.

Ge weet waarvan ge gemaakt zijt.

Lijkwagentje

Bij Gradjes in Balkum komen ze aan de deur. Zijn vrouwke doet open en roept naar achter: 'Grad, ze komen rond van de kerk om een bijdrage voor een lijkwagentje... Wa moet ik geven?'

Gardje antwoordt ad rem: 'Doe maar 'n dubbeltje. Ge moogt toch maar ene keer meerijden!'

Dood in de brouwerij

Er was een ongeluk gebeurd op de brouwerij; een medewerker was verdronken in de brouwketel. Grote consternatie.

De opzichter had de zware taak om het te gaan vertellen bij de weduwe. Och, het vrouwke moest zo huilen... Toen ze een beetje tot rust was gekomen, vroeg ze of haar man nog veel geleden had.

'Nou, dat denk ik niet,' was het antwoord, 'want hij is er nog twee keer uit geweest om te pissen.'

Gedenk, o mens,...

Het was begin vijftiger jaren en vastelavond in ons dorp en de pastoor was niet lekker. Nee, hij had het zo op zijn borst dat ie morgen zeker geen mis zou kunnen lezen. Daarom had ie de koster laten komen en vanaf zijn ziekbed zei de pastoor: 'Ik kan morgen geen mis doen, maar iemand moet de parochianen toch van een askruisje voorzien.'

De koster, een goede vriendelijke man, zei dat ie daar wel een mouw aan zou passen als de pastoor maar precies kon vertellen wat er moest gebeuren. Nou, de as had ie nog net zelf klaar kunnen maken, dus dat was al een probleem minder. De koster hoefde nou enkel maar te zorgen dat ie de Latijnse woorden kon zeggen onder het uitsmeren van het askruiske...

Oei, oei, daar zag de koster wel erg tegenop, tegen dat Latijns. Hij had dan wel de misdienaars een paar dingen in die taal geleerd, maar dat had ie ook alleen gekund met het boek erbij. Maar kruiskes geven met het boek erbij, dat ging echt niet, zei de pastoor. Daarom had ie de koster de woorden tot vervelens toe voorgezegt: 'Meménto, homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris.'

Omdat het toch te moeilijk ging, had de priester tenslotte maar de vertaling gegeven: 'Gedenk, o mens, dat gij van stof zijt, en tot stof zult wederkeren.'
De koster wilde het doen zoals het hoorde, maar op Aswoensdagmorgen kwam het zo dat hij in de zenuwen zijn Latijnse tekst helemaal kwijt was en ook de vertaling en daarom smeerde hij kruiskes en zei steeds: 'Ge weet wel waarvan ge gemaakt zijt!'

Overweging

Twee oude kruiers hebben hun kaartvriend vergezeld op zijn laatste tocht naar het graf. Als de naaste familie afscheid heeft genomen en zich ter koffietafel begeeft, gaan ook de twee oudjes moeizaam en traag het kerkhof af. Op de terugweg vraagt Driek: 'En Janus, hoe oud zijde gij nou?' Janus wordt eerdaags tweeënnegentig, zegt hij. Hij wil nu ook de leeftijd van Driek weten.

'Ik word eerdaags drieënnegentig.'

'God, is het dan eigenlijk nog wel de moeite waard dat we naar huis gaan?' grijnst Janus.

Grafprijzing

Oma is oud en bij vlagen erg afwezig. Opa is onlangs overleden en begraven. 's Zondags gaat ze met enkele kleinkinderen het graf bezoeken. Bij de laatste rustplaats van haar man is het een zee van bloemen. Oma verzucht: 'Och, wat ligt hij er toch mooi bij en wat heeft ie toch veel bloemen gekregen...'

Na een korte stilte zegt ze: 'Leefde opa nog maar, dan kon ie zelf eens mee naar zijn graf gaan kijken.'

Taal voor het hiernamaals

Een hoogbejaarde man komt aan de deur bij een leraar klassieke talen met de vraag of hij nog les kan krijgen. De leraar staat niet afkeurig tegenover het verzoek, maar vraagt hoe oud de man is. Deze antwoordt dat hij eerdaags negentig hoopt te worden. 'Waarom dan nog klassieke talen leren?' vraagt de docent.

'Nou,' zegt de oude man, 'ik denk niet zo lang meer te leven en als ik dadelijk dood ga, denk ik in de hemel te komen en daar zitten allemaal bisschoppen en kardinalen en pausen en dan wil ik nog wel een beetje kunnen converseren.'

'Ja maar het is natuurlijk helemaal niet zeker dat u naar de hemel gaat,' werpt de leraar tegen.

'Oo, maar een beetje Duits kan ik al,' antwoordt de oude man.

Tot de dood ons scheidt...

Tinus en Bèt zouden eerdaags 70 jaar getrouwd zijn, maar ze zouden niet feesten. Integendeel, ze gingen scheiden!

Toen iemand vroeg waarom ze op zo'n hoge leeftijd nog uit elkaar gingen, antwoordde Bèt dat ze gewacht had tot de kinderen gestorven waren.

Voortleven na de dood...

De oude molenaar van Hezik was ook kastelein. Hij had een goed café. Nou gingen ze in het dorp een nieuwe kerk bouwen en de mulder wilde de grond voor die kerk schenken. Dat was een hele gulle gave, maar de molenaar deed het ook niet voor niks. Ze moesten daarvoor lang op het zielboek komen en zodoende leefden ze lang na hun dood nog voort in de parochie als 'Cornelis en Petronella de huisvrouw', voor wie de gebeden verzocht werden.

Haast u langzaam

Hèmke had altijd anderhalf kalf gehouden, zomaar voor de aardigheid. Hij had nou eenmaal 'n beetje boerenbloed om zo te zeggen, hoewel ie opperman op de bouw van z'n vak was. Op een keer had Hèmke een hartaanval gehad en daardoor was ie een tijdje thuis geweest. Nou ging ie weer werken met halve dagen.

Zo was ie op de bouw bezig, toen thuis een van zijn kalveren heel vreemd begon te doen. Moeder had het meteen gezien. Dat kuuske deed niks als brallen en tekeer gaan. Nee, dat was niet goed.

Moeder zei daarom tegen de dochter: 'Ga jij 'ns gauw onze vader roepen en zegt dat ie rap deze kant op komt,... zegt trouwens maar dat ie zich niet te hard haast, want dan is ie nog eer kapot als 't kalf.'

't Goeie pak

Peer, de Balkumse bakker, fietste doordeweek door het dorp in z'n goeie pak. Een kennis zag hem rijden en riep: 'Wa ben je schoon!' 'Ja,' zei Peer, 'ons Sina zei: 'slijt die pakken maar 'ns af voor je dood gaat.'

Vooruitzicht

Mieke was al in de tachtig. Ze woonde nog altijd zelfstandig. Janus had haar wel 'ns gevraagd waarom ze toch niet naar het bejaardenhuis ging. 'Nee,' antwoordde Mieke dan, 'ze schrobben je af, geven je een pilleke en ge ligt zo achter de beukenheg!'

Dat er veel stierven als ze de overstap naar de bejaarden maakten, moest Janus wel toegeven en hij dacht ook dat dat wel 'ns kon liggen aan dat grondige was-sen.

'Ja,' zei hij, 't zal zijn als met een geschraapte vis, die kan niet lang meer leven.'

De verkeerde

Er woonden drie gezusters in een flatje in Den Bosch. Annie was de slimste, Toos was veel minder bijdehand en Miep was het slechtste bedeed van alle drie.

Annie had ooit nog mulo gehad en deed een beetje de financiën en de brieven en zo.

En toen opeens ging Annie toch zomaar dood...

Een paar dagen later kwam de buurman Toos tegen en ie vroeg voorzichtig: 'Hoe gaat het nou bij jullie?'

'Och,' zei Toos, 't is irlijk gezegd wel allemaal 'n beetje moeilijk... Ja, als 't 'r op aan komt, hadden ze veul beter ons Miep kunnen vatten.'

Briefje aan de gemeente

Ik heb zo veel formulieren moeten invullen, dat ik veel liever had gehad dat mijn geliefde man helemaal niet gestorven was.

Laatste rund

We hebben geen inkomsten uit de veehouderij. Met de dood van mijn man is ook het laatste rund van het erf vertrokken.

Weduwe

Meteen na de dood van mijn man ben ik weduwe geworden.

Eigen werk

Toen de dokter op begrafenis kwam, zei de ene boer tegen de ander: 'Kijk daar, die brengt zijn eigen werk thuis!' (De dokter brengt de patient naar de plek waarheen hij hem zelf geholpen heeft)

Afrekening

Men kent iemands wijsheid, als hij hoofd is;
iemands geduld, als hij in nood is;
iemands nederigheid, als hij groot is;
iemands rijkdom, als hij dood is.

Laatste biecht

Toen Driek dood was, werd hij thuis opgebaard. Mina, zijn vrouw, liet hem op zijn buik in de kist leggen. De pastoor die de laatste details voor de uitvaart kwam bespreken schrok van de merkwaardige aanblik van dat lijk dat verkeerdom was opgebaard. Natuurlijk wilde hij weten waarom en Mina zei dat ze wist dat Driek nogal ondeugend geweest was tijdens zijn leven. Het was toen veel wijntje en Trijntje geweest en nou had ze gehoord dat in zo'n geval het mannelijk geslacht wel eens door het graf heen wilde groeien op het kerkhof en ze was bang dat haren Driek voor schut zou liggen met zo'n 'asperge' op zijn graf.

'Maar Mina toch,' zei de pastoor, 'dan zou ons kerkhof toch al lang één groot aspergeveld zijn!'

Verrassing

Jan was altijd bij de harmonie geweest, al meer dan 50 jaar! Hij ging er ook erg trots op, want hij was nog niet zo lang geleden gehuldigd.

Zijn kinderen en kleinkinderen hadden gedeeld in de feestvreugde en het jongste kleinkind was een grote fan van de harmonie geworden.

Bij dat kleine meisje was de feestelijkheid kennelijk goed gevallen en ze vroeg op een keer toen ze bij opoe in de keuken zat, wanneer de harmonie nou weer eens speelde?

'O, met koninginnedag, als de voetbalclub kampioen wordt en als er iemand in het dorp een lintje krijgt...'

'En anders niet?' vroeg het kleinkind.

'Jawel,... ook wel eens voor wedstrijden op concours... en als opa doodgaat, dan zal de harmonie ook wel komen spelen.'

'O ja! Dat ga ik gauw aan opa vertellen,' kraaide het meisje enthousiast.

'Nee,' zei opoe, 'dat moet je nou niet doen, dat moet nog een verrassing blijven!'

Rekenen met de dood

De vader geeft zijn jongste zontje, die niet goed in rekenen is, een som op:

'Als er vijf vliegen op tafel zitten en ik sla er twee dood, hoeveel blijven er dan nog over?'

Het jongetje antwoordt: 'Die twee dooie toch, vader!'

Levensverzekering en logica

Er is een nieuwe verzekeringsagent benoemd. En de eerste dag dat ie op pad is, heeft ie al succes: hij heeft een levensverzekering afgesloten bij een man van honderd jaar.

'Ben jij nou gek geworden!' kaffert zijn baas hem uit als hij het hoort.

'Nou,' zegt de nieuwe, 'de statistieken zijn anders wel aan mijn zijde; op die leeftijd gaat er bijna niemand meer dood!'

Het goeie paard.

Toen zij zo oud was als ikke...

Ze waren allemaal al in de zeventig en ook allemaal al weduwe. 't Zwakke geslacht wordt door de bank genomen nou eenmaal veul ouder dan 't manvolk. 't Stikt in de bejaardentehuizen dan ook van de weduwen.

Ze hadden 't over vroeger.

'Jullie moeder die is ook niet zó oud geworden, is 't wel?' zei Ant tegen Drika. 'Nee,' kwam het antwoord, 'toen ze zo oud was als ikke nou, toen was ze al tien jaar dood!'

Het goeie paard

Er was 'ns een boer en die had 'n heel goei paard, maar hij had ook 'n heel kwaad wijf. Je kunt niet altijd geluk hebben.

Op 'n morgen ging zij zo te keer zonder enige aanleiding dat de boer 't al gauw beu was. Hij had het even aangehoord, maar om 'n uur of tien spande hij z'n paard in en reed naar 't dorp. Bij de smid liet ie z'n paard beslaan en tegenover in 't kroegske zat ie zichzelf te 'beslaan'.

Tegen de middag, toen 't karwei geklaard was, ging ie met goeie zin op huis aan. En nou zul je misschien denken dat daar de bui ondertussen gezakt is. Ben je gek! Op de hofpad komt ze hem al tegen en de vonken vliegen eraf...

En wat dat paard nooit doet, dat doet het: 't slaat! En zij is toch in een keer keidood! Om 't verhaal kort te maken: er komt 'n begrafenis en heel de buurt is erbij betrokken.

Ze zijn na de mis met z'n allen naar het kerkhof geweest en dan staat daarna de pastoor dat zo aan te zien op 't kerkplein en dan denkt ie: 'Wat mooi toch, al die mensen steunen de weduwnaar.' En dan ziet ie dat alle vrouwen naar de weduwnaar gaan en dat de boer dan steeds staat te knikken. Daarna komen alle boeren uit de buurt een voor een langs bij de weduwnaar en die staat dan steeds 'nee' te schudden.

De pastoor - uit hoofde van z'n beroep nieuwsgierig en hij moet natuurlijk ook weten wat er in de kudde te koop is - gaat diezelfde middag naar de boer en vertelt wat ie gezien heeft op 't kerkplein en hij vraagt wat dat behelste, dat knikken en 'nee' schudden.

'Oo,' zegt de boer, 'da's makkelijk zat; al dat vrouwvolk vroeg vol medeleven:
'En was ze in een keer dood?'
'Ja, keidood, in een keer!'
'Maar al dat mansvolk dan?'
'Dat kwam vragen: 'Is dat paard misschien nog te koop?'

Geluk

De oude kaarters komen elke week bijeen in De Gouden Leeuw om een potje te spelen. Rikken is hun favoriete spel. Eind oktober zitten ze te wachten op de vierde man. 'Waar blijft Jan toch?' zegt een van de kaarters ongeduldig, waarop de kastelein antwoordt: 'Die is even bidden bij het graf van zijn vrouw vanwege de komende Allerzielen.'
'Tja,' zucht Piet, 'dat geluk mogen wij nog niet hebben.'

Dielemans

Dielemans was begrafenisondernemer te Tilburg. Tot zijn gevleugelde woorden behoorde het volgende: 'Van werken ga je niet dood, maar dat moet je niet wijer vertellen!' Tegen zijn kapper zei hij, als die hem weer eens netjes geknipt had: 'As gij dood zijt, za'k oe ook netjes behandelen.'

Sponsor tot na de dood

In Oijen ben je na de dood nog sponsor. Sponsor van Dios! Dat zit zo: 'n lid van de drumband Dios delft de graven voor honderd gulden per persoon en dat bedrag komt ten bate van de kas van Dios.

Geen missen

Allerzielen nadert. Dé tijd voor missen voor overledenen. Tinus, de suikeroom van Driek, is pas gestorven en Driek, een van de gelukkige erfgenamen, verkondigt dat ie geen mis laat doen voor zijn gestorven oom, want zegt hij, "Als ie in de hemel zit, dan heeft ie 't niet nodig, als ie in de hel zit, dan helpt 't niet en als ie in 't vagevuur zit..., dan moet ie 'r z'n tijd maar over doen!"

Laatste wensen

Toen Helmus boven kwam aan de hemelpoort mocht hij van Sint Petrus drie wensen doen. 'Nou,' zei de pas gestorvene, 'ik heb altijd al de hel willen zien. Laat dat maar mijn eerste wens zijn.' En prompt daarop zat hij in de hel en heet en stinken! Helmus wenste zich rap naar de hemel en daar belandde hij ook. Daar was het heerlijk rustig en aangenaam warm, maar Helmus wist dat hij nog een wens over had en stapte naar de sleuteldrager van de hemelpoort. Hij vroeg of ie als laatste wens naar het vagevuur mocht. 'Nee,' antwoordde Petrus, 'in het vagevuur komt de laatste tijd zo weinig volk dat we er geen kachel meer voor kunnen laten branden.'

Nog maar kort te leven

't Ging de laatste tijd niet goed met een boerke uit onze buurt. De varkens wilden niet gelden en hij zag 'r zelf steeds slechter uit. Mensen uit de buurt hadden al eens gezegd dat ie 'ns naar de dokter moest gaan, maar hij stelde het steeds maar uit, want zo'n dokter kostte ook nog 'ns geld.

't Ging steeds slechter en te langeleste was het niet meer te harden voor hem en van armoei ging ie naar de huisarts.

Die onderzocht hem en zei toen dat ie maar 'n slecht bericht had voor z'n patient.

'Laat maar komen,' zei het boerke, 'dat zijn wij de laatste tijd niet anders meer gewend.'

'Tja,' zei de dokter, 'ge hebt nog maar 'n maand te leven...'

'n Maand!' riep het boerke, 'waarvan?'

MERIE HEEGET LAOTE SCHIETE...
VAN DE MEËREGÈ OM VEEF UURE
HEEJE D'R GAT DICTGENEEDPE..

E. K. Robbe

Wederkomst

Hij was altijd een aparte geweest. Hij had steeds in reïncarnatie geloofd. Nee, na je dood kon 't niet zomaar afgelopen zijn. Je kwam terug in een ander wezen.

En nou was ie veel te vroeg gestorven; schielijk verongelukt. En hij was teruggekomen!...

Ja,.. in de mondsprillen van z'n schoonmoeder...!

De boodschap uit het klooster

Moeder Overste ligt op sterven in het klooster. Het was zo'n ouderwets 'selfsupporting' convent waar de nonnen alles nog zelf deden. Eigen groenten, eigen eieren, eigen koeien... De zusters staan allemaal rond het sterfbed en kijken maar triest de wereld in, want Moeder Overste is een hele goeie en het is dadelijk met haar afgelopen...

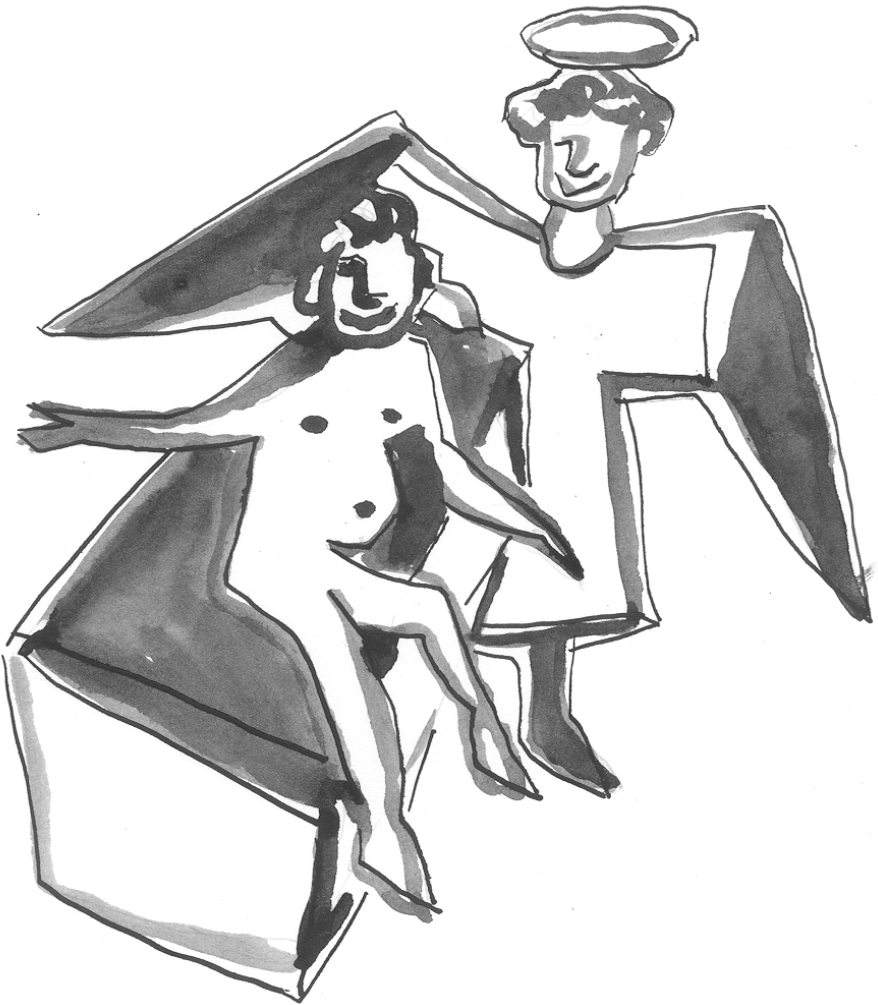
Zuster Filadelfia is de brutaalste en zij vraagt opeens: 'Heeft Moeder misschien nog een wens?'

Dan komt er zacht het antwoord: 'Ja, eenglaasje melk, graag!'

Meteen gaat zuster Filadelfia naar de keuken en gaat daar in de weer voor verse melk van de eigen koeien. En dan ziet ze opeens daar op een plank een grote fles whisky staan die ze ooit gekregen hebben van de Benedictijnen met kerstmis en dan denkt het zusterke: 'Ik kon wel eens een scheut van dat spul in die melk doen. Dat kon goed eens goed zijn voor ons moeder.' Zo gezegd, zo gedaan.

Zuster Filadelfia komt met haar glas melk bij Moeder Overste. Die wordt moeizaam uit haar kussens geholpen en die neemt een slokje en dan een slok en nog een en het glas is leeg en dan zinkt ze met een diepe zucht terug in haar kussens. Alle nonnen denken: 'Nou is het echt afgelopen met ons Moeder. Maar zuster Filadelfia zegt gauw: 'Oo moeder, voor u van ons hengaat, geef nog een beetje van uw wijze raad!'

Moeder Overste doet haar oogjes open en zegt: 'En dat ge die koeien van ons toch nooit verkoopt!'

Koosje, Koosje...

Brabants grafschrift

Denkt òn men

*Gò bij men graf nie zitte janke;
ik ben daor nie, mar in de klanke*

*van de wend die dur de beum heen wèijt
en zoo fluisterend geruis versprèijdt.*

*Ik ben de lange lenten-aovendreegen
die de natuur bekùmt ès groote zeege.
Ge ziet men in de glinstering in de sneuw,
ge hurt men in 't krijse van de meuw.*

*Gò bij men graf dus nie stòn te janke,
hurt en ziet men in de kleur ' en klanke.*

*Pas ès gullie nie mer òn men denkt
en gin òndacht mer òn men schenkt,
ès ge men vort glad vergeete zijt,
dan ben ik dood, dan is't zó wijd...*

*Bij men graf meugde gij grust laache,
mar komt in gods naam hier nie klage.*

Cor Swanenberg, op de CD 'Gesneeje koek', deel II in de reeks 'Brabant op z'n Best.'

Het leven is als een rol toiletpapier;
hoe korter bij het einde, hoe eer het op is.

TOT SLOT

Leve de dood!

*Als ik uit dees wereld ben,
verlost van alle leed en pijn,
wil ik nie meer begraven zijn.
Nee, cremeert me, als ik 'm smeer,
want met wind en wat geluk
ben ik dan al eer...
weer thuis dan zij,
die bij mij
op de koffietafel zijn.*

(Geschreven voor de expositie 'Feest over de dood' door Cor Swanenberg.)

Tilburgs liedje van Onnozele Kinderen (fragment)

*Koosje, Koosje is mijn naam. Ik ben tot alle ding bekwaam.
Ik ben voor't ongeluk geboren, heb m'n ouders vroeg verloren.
Als ik sterf, dan ben ik dood. Dan lig ik in m'n kistje bloot.
Dan komen de engeltjes bij mij zingen. Dan zal ik uit mijn kistje sprin-
gen....*

't Manneke had 'n stukske grond gekocht..., maar z'n vrouwke wou er niet in.

Hoe maakt een skelet een lijk-kist open?
Met het sleutelbeen.

Als ik dood ga, zorg ik dat ik rood sta!

'Ik doe er verder het zwijgen toe,' zei de rechtzinnige bisschop en hij stikte in een vette paling.

Ge ligt nergens zo goed als achter de kerktoren; ge kijkt af en toe hoe laat het is en ge ziet toch niks.

Als ge er veel overleeft, is 't bij je begrafenis nog maar 'n klein groepke.

Wie alles opmaakt tot de laatste cent heeft naderhand het beste testament.

Mensen, geniet van 't nieuwe millennium, het zou best 'ns je laatste kunnen zijn....

Rijk sterven is geen kunst, maar rijk leven!

Dood is dood en uit is uit.

Als je niet steelt of erft, zul je werken tot je sterft.

Als ik jou nog eens ooit alleen tegen kom, dan heb je je laatste hemd aan, dat zeg ik je!

'Tennissen kun je tot je tachtigste,' zei onze vriend en hij stierf toen hij veertig was.

De dood heeft altijd een oorzaak. (Gezegd als reactie op de vraag 'hoe kan zoiets nou toch gebeuren?')

Beter een kwaai leven dan een schone dood.

Dood is het leste.

GE MOET NIE BANG ZĒEN VAN DE DOOD
NILLUS . . . GE MOT MAR ZŌ DENKEN .
DE GOBI GAON AALTIJ 'T IROST

et velle

INHOUD

VOORAF	5
LACHEN OM DE GEBOORTE	9
Uitdrukkingen en gezegden die verband houden met de geboorte	11
Anekdoten	21
DIALOOGJES.....	31
LACHEN OM HET HUWELIJK	39
Uitdrukkingen en 'wijsheden' over het huwelijk en verwante zaken	41
Dialogjes	59
Romantische berekeningen en overwegingen	69
Anekdoten e.d.	73
LACHEN OVER DE DOOD	87
Spreekwoorden en uitdrukkingen die verband houden met de dood	89
Over de voorbereiding op de dood	97
Dialogjes	105
Wijsheden	107
De doodgraver	109
De pruver	113
Citaatjes en dichtjes over de dood	115
Anekdoten over de dood	121
TOT SLOT	141